

Univerzita Palackého Olomouc

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA DIVADELNÍCH, FILMOVÝCH A
MEDIÁLNÍCH STUDIÍ

**STRATEGIE VENKOVSKÝCH KIN PO
ROCE 1989**

STRATEGY OF RURAL CINEMAS AFTER 1989

JOSEF GRMOLENSKÝ

Bakalářská diplomová práce.

Vedoucí práce: Mgr. Petr Bilík, Ph.D.

Olomouc 2012

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně a veškeré prameny a odbornou literaturu jsem uvedl v soupisu na konci práce.

V Olomouci 31. března 2012

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Petru Bilíkovi, Ph.D. za odborné rady a připomínky, starostovi Velkého Týnce Mgr. Petru Hanuškovi za zpřístupnění archívu a kronik, Miroslavu Kolečkářovi za zapůjčení důležitých dokumentů o návštěvnosti a za cenné informace o provozu kina.

OBSAH

Úvod.....	6
1. Východiska a metodologie.....	9
1.1 Dosavadní stav výzkumu kin na našem území	12
2. Teze o stavu venkovských kin.....	14
3. Situace kinematografie po roce 1989.....	15
3.1 Změny v distribuci.....	16
3.2 Návštěvnost a tržby.....	18
3.3 Provoz kin a vpád multikin.....	19
3.4 Dopad expanze multikin na klasická kina.....	22
4. Venkovská kina.....	25
4.1 Venkov.....	25
4.1.1 Různé přístupy k vymezení venkova....	25
4.1.2 Obec.....	26
4.1.3 Kultura na venkově.....	27
4.2 Role kina na venkově.....	29
4.3 Osudy venkovských kin po roce 1989.....	30
4.4 Situace vybraných venkovských kin.....	33
4.5 Možnosti rozvoje.....	39
4.5.1 digitalizace jako základní předpoklad rozvoje.....	41
4.5.2 zaměření dramaturgie na konkrétní cílové skupiny.....	48
4.5.3 možnosti internetu při propagaci kina....	52

4.5.4 konkurence.....	54
5. Kino ve Velkém Týnci.....	59
5.1 Charakteristika obce Velký Týnec.....	59
5.2 Stručná historie obce.....	60
5.3 Kulturní dění.....	61
5.4 Historie kina ve Velkém Týnci.....	63
5.5 Podmínky provozu kina.....	67
5.5.1 Distribuce.....	67
5.5.2 Sledování stavu kina.....	68
5.5.3 Finance.....	68
5.5.4 Konkurence.....	69
5.5.5 Dramaturgie.....	70
5.5.6 Kontakt s diváky.....	70
5.6 Návštěvnost.....	71
5.7 Digitalizace a budoucnost kina.....	74
Závěr.....	75
Anotace.....	79
Resumé.....	81
Použitá literatura.....	83
Přílohy.....	88

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem zvolil „Strategie venkovských kin po roce 1989“. Rozhodl jsem se pro to víceméně ze dvou důvodů. Ten laičtější je, že v minulosti jsem byl poměrně častým návštěvníkem vesnického biografu, o němž v práci budu pojednávat. Zmíněné kino se nachází v obci Velký Týnec, asi 2 km od mého bydliště. Tohle kino jsem navštěvoval během svých dětských a středoškolských let skoro každý měsíc (někdy i každý týden) a vytvořil si k němu určitý osobní vztah.

Druhým důvodem mého zájmu o malá venkovská kina je snaha o obohacení a navázání na dosavadní stav výzkumu kinofikace v Olomouckém kraji. Zkoumání historie a fungování kin je nesmírně zajímavá činnost. Navíc v podstatě neexistuje souhrnná studie o týneckém kině a vůbec o problematice venkovských kin a jejich osudech po roce 1989. Většina prací o kinech je totiž věnována historiím biografů málokdy přesahujícím rok 1989. Proto chci alespoň zčásti tuto mezeru vyplnit.

Celá práce je rozdělena do 7 kapitol. Kapitola č. 1 obsahuje texty a publikace, z kterých jsem vycházel a které mi poskytly vodítka, jakým způsobem pojmout výzkum lokální historie kina. Zmínil jsem také metody, které jsem použil pro zkoumání kina, historie a kulturního dění obce Velký Týnec. V rámci kapitoly jsem ještě shrnul dosavadní stav výzkumu kin a kinofikace na našem území. V kapitole 2 jsou nastíněny hypotézy, s kterými jsem do vypracování práce vstupoval. V závěru tedy zhodnotím, jestli se tyto hypotézy během výzkumu potvrdily či vyvrátily.

Po pádu komunistického režimu v roce 1989 u nás došlo k obrovským změnám na poli společenském, politickém, ekonomickém i kulturním. Takové změny přirozeně ovlivnily také kina a celkově změnily způsoby produkce, distribuce i provozu kin. Tyto změny budou tématem kapitoly 3. Počínaje kapitolou 4 přejdou

již k venkovským kinům. Nejprve se blíže zaměřím na venkov a pokusím se o exaktní vymezení pojmů venkov a obec. Pár slov věnuji také kultuře ve venkovském prostředí a tomu, jakou roli hraje kino ve vesnici. Osudy malých venkovských kin po přelomovém roce 1989 budou tématem podkapitoly 4.3. Následující podkapitolu 4.4 jsem pojal tak, že jsem vybral několik malých (až na výjimky) moravských kin a na nich budu demonstrovat, s jakými možnými problémy se může takové kino potýkat a jakými způsoby lze venkovský biograf provozovat.¹ V podkapitole 4.5 se pokouším zamyslet nad tím, jaké strategie by se daly aplikovat na strádající kina. Samostatnou část (4.5.1) věnuji digitalizaci, protože tu považuji za základ jakéhokoliv rozvoje. Popíšu zde, co je podstatou digitalizace, jakým způsobem probíhá, jaké jsou finanční podmínky a jaké má digitalizace pro kina důsledky. Podkapitolu 4.5.2 jsem pojmenoval „zaměření dramaturgie na konkrétní cílové skupiny,“ a bude týkat dramaturgické skladby pro jednotlivé vrstvy obyvatelstva (děti, senioři, rodiny...). Velice opomíjeným formou propagace kina je internet. Především sociální sítě jsou všeobecně rozšířeným způsobem komunikace a možnosti využití této platformy pro kina se věnuji v podkapitole 4.5.3. Poslední částí v rámci kapitoly 4 o venkovských kinech obecně je část 4.5.4. Ta se bude týkat konkurence malých kin, především multikinům, domácím kinům a stahování filmů z internetu. To jsou totiž asi největší faktory, které mají vliv na odliv diváků z venkovských kin. Nelze to však říct tak jednoznačně. Záleží ještě na dalších proměnných. Více ve zmíněné podkapitole.

Kapitola č. 5 bude věnována konkrétnímu kinu ve Velkém Týnci. K případové studii jsem si vybral tohle kino, protože mi jeho osud není lhostejný a domnívám se, že mu diváků stále ubývá. Budu se tak snažit zjistit, proč (a jestli) diváků ubývá a prozkoumám

¹ Informace o jednotlivých kinech jsem čerpal výhradně z internetových stránek měst či vesnic, případně webových stránek jednotlivých kin a také z novinových článků. V okresním archívu v Opavě se totiž nacházely materiály, týkající se výhradně historií těchto kin, a proto pro mě byly irelevantní.

strategie dosavadního působení, podmínky provozu, finanční stránku a návštěvnost. Stručně zmíním historii a kulturní podmínky Velkého Týnce, a tím zařadím kino do většího kulturně-společenského rámce. Stejným způsobem budu postupovat u samotného kina- zpracuji jeho historii a mimo jiné se zaměřím na stavební a technické úpravy, které v budově kina a bezprostředním okolí probíhaly v letech 1979-1984. Při své badatelské práci se budu opírat především o archivní dokumentaci, novinové články, zážitky pamětníků nebo zápisy z kronik obce. Při výzkumu kina si budu všimnout především těchto aspektů- podmínky distribuce, technické parametry, finanční situace, konkurence, dramaturgická skladba, kontakt s diváky, stanovisko k digitalizaci a také se pokusím nastínit možnou budoucnost kina. V podkapitole 5.6 provedu analýzu návštěvnosti a hodnoty zavedu do tabulky. Vedle návštěvnosti zahrnu do tabulky i data o počtu představení a hrubém zisku kina za každý rok. Výsledky své práce a naplnění či nenaplnění hypotéz shrnu v závěru.

1. Východiska a metodologie

Výchozím zdrojem informací, týkajících se vývoje filmové distribuce, změn v provozování kin a nabídky filmů po roce 1989 mi byl rozsáhlý článek A. Danielise *Česká filmová distribuce po roce 1989*.²

Základním východiskem při uchopení způsobu lokálního výzkumu je publikace Allena a Gomeryho *Film History: Theory and Practice*.³ Autoři dělí filmový trh na tři základní oblasti: produkci, distribuci a uvádění. Pro zaměření mé práce jsou důležité především oblasti distribuce a uvádění. Produkcí jsem se až na malé zmínky nezabýval.⁴ Allen a Gomery ve své knize uvádějí čtyři základní determinanty, které ovlivňují lokální dějiny filmu: sociologický, ekonomický, technický a estetický.⁵ Především první tři jsou pro výzkum na lokální úrovni důležité. Čtvrtý-estetický totiž vyžaduje samotné filmové dílo. I ve své práci se budu opírat o první tři aspekty.

Důležitou literaturou pro mě byla i antologie *Nová filmová historie*.⁶ Tato kniha mi jako první poskytla důležité informace o tom, co je to nová filmová historie, čím se liší od klasické

² DANIELIS, Aleš. Česká filmová distribuce po roce 1989. Iluminace, 2007, roč. 19, č. 1

³ Allen, Robert C. – Gomery, Douglas: *Film History. Theory and Practice*. New York: McGraw – Hill, 1985

⁴ Na podmínky produkce českého filmu po roce 1989 jsou zaměřeny publikace: HALADA, Andrej. *Český film devadesátých let: od Tankového praporu ke Koljovi*, Praha: Lidové noviny, 1997. 227 s. ISBN 80-7106-251-0 brož.

PTÁČEK, Luboš, BILÍK Petr: *Panorama českého filmu*. 1.vyd. Olomouc: Rubico, 2000. 514 s. ISBN 80-85839-54-7 váz.

LIPŠANSKÝ, Jan: *Český film 1990-2007 : Sborník kritik, recenzí a úvah*, České Budějovice: Nová forma, 2009. 331 s. ISBN 978-80-254-2669-2 brož.

⁵ Allen, Robert C. – Gomery, Douglas: *Film History. Theory and Practice*. New York: McGraw – Hill, 1985, str. 5

⁶ Szczepanik, Petr, ed. *Nová filmová historie: antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury*. Vyd. 1. Praha: Herrmann & synové, 2004. 528 s. ISBN 80-239-4107-0

historiografické metody a jaké přístupy k výzkumu používá. Jednotlivé příspěvky v publikaci se soustřeďují na analýzu nefilmových pramenů a dat a umožňuje tak sledovat komplexní vývojové procesy filmového průmyslu, především ekonomiky distribuce a uvádění.

Dějiny lokální kinematografie jsou jedním z nejrychleji se rozvíjejících oborů filmových studií.⁷ Souvisí to právě s novým pohledem na vývoj kinematografie, který na rozdíl od klasické filmové historie nestaví do popředí pouze samotné filmové dílo a jeho estetické kvality, případně režiséra, ale odklání pohled směrem k ostatním společenským a humanitním vědám. *„Důležitější než umělecké hodnoty filmových děl jsou pro ně (nové filmové historiky) kulturně-historické kontexty produkce, distribuce, uvádění a recepce, čili technologické, ekonomické, sociální a kulturní podmínky a praktiky výroby, šíření a sociálního použití filmu, stejně jako jeho propojení s příbuznými institucemi, médii, formami a produkty.“*⁸ *„Každý materiální dispozitiv (tzn. film) začal být pojímán jako součást širších kulturně-společenských struktur, v jeho mnohostranných interakcích a hybridních formách, nikoliv jako izolovaný aparát.“*⁹ Jedna z částí nové filmové historie se zaměřuje na tzv. nefilmové zdroje,¹⁰ s nimiž jsem pracoval především při výzkumu kina ve Velkém Týnci. Takovými nefilmovými zdroji mi byly stavební výkresy, smlouvy o pronájmu filmových kopií, revizní technické zprávy o kině nebo vyúčtovací dokumenty.¹¹

Nová filmová historie však změnila pohled i na samotnou instituci kina. Allen a Gomery si kladou otázky typu „kdo dělal filmy a

⁷ SKOPAL, Pavel. Úvod: Lokální dějiny, město a mediální síť. In Skopal, Pavel, ed. Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury. Vyd. 1. V Brně: Masarykova univerzita, 2005. 248 s. ISBN 80-210-3913-2 str. 1

⁸ Szczepanik, Petr, ed. Nová filmová historie: antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury. Vyd. 1. Praha: Herrmann & synové, 2004. 528 s. ISBN 80-239-4107-0 str. 10

⁹ Tamtéž str. 33

¹⁰ ALLEN, Robert., GOMERY, Douglas: Film History. Theory and Practice. New York: McGraw – Hill: 1985

¹¹ Vyúčtovací dokumenty mi posloužily při zpracování návštěvnosti.

proč“ a „kdo navštěvoval filmy, jak a proč?“¹² Samotný výzkum publika je taky významným ukazatelem vývoje kin. Filmové publikum se dá uchopit ze sociologického hlediska (proč diváci chodí do kina, podle jakých kritérií si vybírají kino a film, jaký společenský status je přisuzován návštěvě kina, jaká je a jak se mění divácká zkušenost; zde se používají metody ze sociologie-dotazníky, interview atd.) nebo taky z ekonomického hlediska (vývoj ceny vstupenek, matematická analýza divácké návštěvnosti a jiné). Allen a Gomery v souvislosti s lokálním kinem kladou i další otázky. Jakou funkci plnily filmy v dané komunitě? Jakou techniku kino využívalo? Podléhaly filmy cenzuře? Jak dosahovali provozovatelé zisku? Jaká projekční technika se používala pro projekci?¹³ To jsou otázky, které si badatel při výzkumu může klást, a které nám samotné filmové dílo nezodpoví.

Kino jako instituce vstupuje do interakce s dalšími institucemi. Kinematografie se v každém období ocitá v komplexu vztahů s jinými sociálními institucemi, mezi nimiž na prvním místě stojí stát a jeho orgány, které se pokoušejí film více či méně intenzivně kontrolovat, využívat a podporovat. Zde se vynořují další otázky: Jaké byly vztahy mezi kinem a ostatními sociálními institucemi? Byly tyto stavy prospěšné nebo naopak? Vztah kina k ostatním institucím je klíčový, protože determinuje vznik (zánik), fungování (stagnaci), úspěch (neúspěch) daného kina.

Při výzkumu historie Velkého Týnce a místního kina jsem vycházel především z dobových pramenů a vesnických kronik. Informace, obsažené v kapitole o historii Velkého Týnce, jsem čerpal z několikadílné publikace historika Václava Nešpora *Dějiny Velkého Týnce*.¹⁴ K doplnění informací, které chyběly v kronice, jsem

¹² ALLEN, Robert., GOMERY, Douglas: Film History. Theory and Practice. New York: McGraw – Hill: 1985, s. 193-194

¹³ Skopal, Pavel, ed. Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury. Vyd. 1. V Brně: Masarykova univerzita, 2005. 248 s. ISBN 80-210-3913-2 str. 6

¹⁴ Nešpor, V.: Dějiny Velkého Týnce I., II/1., II/2., III. Strojopis v majetku obecního úřadu ve Velkém Týnci. Nedatováno

použil diplomové práce Mgr. Jakuba Mačáka.¹⁵ Fakta, týkající se historie samotného kina a jeho úprav jsem čerpal především z archivních dokumentů, které mi laskavě poskytla pí Eva Krkošková, referentka pro stavební záležitosti Velkého Týnce.

Neopomenutelným a hlubokým zdrojem informací je tzv. orální historie (vyprávění uvaděčů, promítačů, ale třeba i šatnářek nebo uklízeček). „*Osobní vyprávění obsahuje pochopitelně řadu nepřesností, které jsou charakteristické pro orální prameny a jsou důsledkem vědomé i nevědomé selektivnosti narátorova vyprávění. Na druhou stranu ovšem ukazuje, v čem spočívá nezastupitelnost orální historie: přináší nejen fakta (často cenná a nezjistitelná z písemných pramenů), ale také drobné detaily, které propadají rejstříkem dobových úředních záznamů a publicistické reflexe- a především vsazují sledovaný jev do sítě sociálních vazeb, které se tak ukazují z jedinečné perspektivy jednotlivce a jeho prožitku každodennosti.*“¹⁶ Obohacující pro mě byly především zážitky vedoucího týneckého kina p. Miroslava Kolečkáře a dramaturgyně pí. Marie Janečkové. Svou ochotou podělit se o zážitky a informace tzv. ze zákulisí mi vhodně dopomohli k ucelení pohledu na způsob provozování kina. A taky mi doplnili informace, které byly v archivních pramenech nedohledatelné.

1.1 Dosavadní stav výzkumu kin na našem území

Historie lokálních kin a kinofikace na našem území je poměrně novým, avšak zajímavým druhem heuristického výzkumu. Zde bych jmenovitě uvedl publikace a texty, které obohacují bádání o

¹⁵ MAČÁK, Jakub. Příspěvek k dějinám Velkého Týnce v letech 1938-2008 [online]. 2008 [cit. 2012-04-05]. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta. Vedoucí práce Jaroslav Vaculík. Dostupné z: <<http://theses.cz/id/4y5tj2/>>

¹⁶ Rozhlasový rozhovor s brněnským promítačem Františkem Pevným. In. Skopal, Pavel, ed. Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury. 1. Vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 248 s. ISBN 80-210-3913-2 str. 229-230

kiněch a zároveň slouží jako inspirace budoucím zájemcům o výzkum kin a kinofikace.

Sborník textů *Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury*.¹⁷ Zaměřuje se na konkrétní města a vývoj kinematografie v nich. Nezabývá se však kiny odděleně, ale spojuje je do celistvé sítě. Autor uvažuje o kinematografii jako o širokém spektru médií a řadí do této sítě i lokální kulturní instituce, spolky a další místní aktivity.

Významnou prací je také sborník *Kinofikace Moravy*.¹⁸ Publikace vznikla v rámci oborového výzkumu a podíleli se na ní studenti Univerzity Palackého. Obsahuje dvanáct seminárních prací studentů katedry teorie a dějin dramatických umění. Práce vznikaly v letech 1996-2003 pod vedením doc. Mgr. Karla Taberyho, Ph. D. K dosavadnímu stavu bádání však bohatě přispívají také mnohé studentské absolventské práce.

A co je důležité, bádání stále trvá a polozapomenutých kin, které je možno zkoumat, je na našem území ještě mnoho. Díky výzkumu dějin kinofikace zůstávají i dávno zaniklá kina stále živá alespoň svou historií a v paměti bývalých návštěvníků. Důležitost takového výzkumu ještě stoupá s tím, jak takových kin ubývá a nejspíš stále bude ubývat.

¹⁷SKOPAL, Pavel, ed. *Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 248 s. ISBN 80-210-3913-2

¹⁸TABERY, Karel, ed. *Kinofikace Moravy: Bruntál, Bystřice pod Hostýnem, Bzenec, Havířov, Holešov, Jihlava, Kroměříž, Luhačovice, Nový Jičín, Šumperk, Uherské Hradiště, Zlín*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2004. 148 s. Sborníky. ISBN 80-244-0820-1

2. Teze o stavu venkovských kin a o kině ve Velkém Týnci

- je téměř nemožné, aby malé venkovské kino konkurovalo multiplexům
- venkovská kina však mají určitý nevyužitý potenciál
- digitalizace je základní krok pro rozvoj kina
- o kina na venkově není ze strany diváků zájem
- kinu ve Velkém Týnci nezadržitelně ubývá diváků
- kino ve Velkém Týnci s příchodem digitálních formátů pravděpodobně zanikne
- kino ve Velkém Týnci nemá prostředky na modernizaci

3. Situace kinematografie po roce 1989

Po sametové revoluci roku 1989 a následné demokratizaci došlo v naší zemi k výrazným společenským, kulturním, ekonomickým a politickým změnám, které měly dopad také na provozování kin. V nových poměrech došlo k přechodu od plánovaného hospodářství k ekonomice volného trhu. Tento proces s sebou samozřejmě přinesl (mimo pozitiva) také negativa a pro některá kina měl dalekosáhlé následky. Zdeněk Hudec uvádí: „*Politické změny v hospodářsko- tržních mechanismech v období po roce 1989, se přirozeně projeví i ve způsobu provozování a financování jak městských tak vesnických kin.*“¹⁹ Faktorů, které ovlivnily nelehkou situaci kin po roce 1989, je několik. Například rozsáhlá privatizace kin, rozpad zastřešující organizace státního filmu nebo z širšího společensko-kulturního hlediska je to faktor celkové změny životního stylu. Svůj podíl na snižující se návštěvnosti měla samozřejmě také televize, která nabízela lákavý program v pohodlí domova. Stejnou měrou k tomu přispělo také video a satelit, případně později rozvoj DVD a domácích kin. Propady návštěvnosti však nebyl problém pouze filmu, ale i jiných odvětví kultury (divadla, muzea a další kulturní aktivity). Jako souhrnné označení tohoto jevu se někdy uvádí „návštěvnická krize devadesátých let“.²⁰

¹⁹ HUDEC, Zdeněk. Historie kin v Uherském Hradišti. In Tabery, Karel, ed. Kinofikace Moravy: Bruntál, Bystřice pod Hostýnem, Bzenec, Havířov, Holešov, Jihlava, Kroměříž, Luhačovice, Nový Jičín, Šumperk, Uherské Hradiště, Zlín. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2004. 148 s. Sborníky. ISBN 80-244-0820-1 str. 123

²⁰ PASEKOVÁ, Lucie. Fenomén multikino [online]. 2011. [cit. 2012-04-05] Diplomová práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Viktor Pantůček. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/179892/ff_m/>. str. 17

3.1. Změny v distribuci

Rok 1990 je posledním rokem monopolu v distribuci. Doba od roku 1991 je obdobím tzv. transformace české kinematografie. Probíhají privatizační procesy, mění se podmínky financování a objevují se nové druhy distribuce a produkce. Na počátku roku 1991 zaštiťovala filmovou distribuci pouze jedna organizace – Lucernafilm. Tato organizace, vlastněná státem, byla v podstatě přejmenovanou Ústřední půjčovnou filmů.²¹ O rok později (1. května 1992) byla Lucernafilm vnitřně přeorganizována a stala se akciovou společností. Navázala kontakt s americkými produkčními společnostmi a uváděla u nás do kin americké tituly. Na Moravě vznikla společnost Moravafilm (2. října 1990), avšak její ambice vstoupit i do filmové distribuce se nepodařila. Důvodem byla nezdařená privatizace a nový majitel sídla zmíněné firmy, kterým byla banka Moravia. Roku 1994 tak Moravafilm zaniká. Z dalších distribučních společností, které u nás bezprostředně po revoluci vznikly, bych uvedl firmy Heureka Production PF s.r.o. (původně Pragafilm spol. s.r.o), Filmexport, případně na území Slovenska firma Interama a.s. nebo Intersonic. Bouřlivý vývoj v těchto letech zažila nejen kinodistribuce ale i videodistribuce. Ta měla pro kina dvojí účinek. Především vznikla pro provozovatele kin nová konkurence, ale zároveň to byla možnost dalších příjmů, protože provozovatelé kin sami často zřizovali videopůjčovny. Mimo výše zmíněné kinodistribuční firmy se videodistribucí zabývaly i další: Bonton Home Video, pobočka velké americké společnosti Warner Home Video nebo Hollywood Classic Entertainment. Největším producentem českých filmů 90. let se stala Česká televize.²² V roce

²¹ Ústřední půjčovna filmů byla státní distribuční společnost, která vznikla roku 1957. Zanikla v roce 1991 a po její privatizaci z ní vznikla právě společnost Lucernafilm. V roce 1995 získala stoprocentní podíl Lucernafilmu firma Bonton.

²² Halada, Andrej. Český film devadesátých let: od Tankového praporu ke Koljovi. Praha: Lidové noviny, 1997. 237 s. ISBN 80-7106-251-0. str. 28

1994 se objevil konkurent- začala vysílat první česká soukromá televize TV Nova, která se zapojila i do producentských aktivit. Dalším významným polistopadovým producentem byl také Krátký film a.s.²³ Na produkci českých filmů se po revoluci s většími či menšími úspěchy podíleli také někteří soukromí podnikatelé. *Nástup podnikatelského subjektu na filmové území souvisí s přechodem od centralizované a státem dotované kinematografie k otevřenému tržnímu mechanismu. Dřívější konflikt mezi svobodným uměleckým sebevyjádřením a ideologickou kontrolou po našem zapojení do globálního systému audiovizuálního byznysu, nahradil střet kulturního a obchodního zájmu.*²⁴ Dopady nových způsobů distribuce na provozovatele kin byl velký. S tím, jak začaly vznikat další a další produkční společnosti, zavládl mezi provozovateli kin zmatek. Navíc si distributoři chytře spočítali, která kina jsou pro ně výdělečná a která ne. Určili proto dva způsoby, jak od kin vybírat poplatky. Od těch úspěšnějších dostávali procenta ze zisků a na ty méně úspěšné aplikovaly fixní poplatky, takže za každou kopii provozovatelé platili stejně vyměřenou částku. To však mělo za důsledek další zrušená kina. Až rok 1991 je považován za nultý rok novodobé porevoluční české filmové distribuce. Probíhali diskuse o uspořádání kinematografie v nové demokratické společnosti a hledal se nový způsob jak legislativně ošetřit filmovou produkci, distribuci a uvádění. Co se týká legislativy, důležité byly některé nové zákony a to zaprvé Zákon 241/1992 Sb. o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, který sehrál roli ve financování české kinematografie, a zavedl příplatek 1 Kč ke každé vstupence do kina. Dalším byl Zákon 273/1993 Sb. o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.

²³ Tamtéž str. 28

²⁴ FIALA, Richard. Česká kinematografie v období let 1989-2005 [online]. Ministerstvo kultury České republiky. [citováno 27. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <www.culturenet.cz/res/data/000049.doc>

Ještě jeden zákon byl pro provozovatele kina důležitý a to zákon 588/1992 Sb. o dani z přidané hodnoty. Ten ustanovil, že provozovatelé kina budou plátcí DPH a budou muset odvádět 5 % daň z prodaných vstupenek.²⁵

3.2. Návštěvnost a tržby

Pokles návštěvnosti v českých kinech sahá v podstatě až do přelomu 50. a 60. let, kdy se začalo rozmáhat televizního vysílání. Koncem 80. let došlo k částečné stabilizaci, protože televize prožívala drobnou krizi, kdy nedokázala divákům nabízet atraktivní pořady a stále se držela neměnné stranické dramaturgie. K prvnímu většímu poklesu návštěvnosti došlo až v porevolučním roce 1990. Otevřely se nové možnosti a lidem se nabídly nové způsoby trávení volného času. Kino zkrátka tolik netáhlo. Kina v tomto roce navštívilo něco přes 36 mil. diváků.²⁶ V roce následujícím klesla návštěvnost o dalších 6,5 milionů. Nová vlna amerických filmů v našich kinech způsobila mírný nárůst návštěvnosti v roce 1992. Roku 1993 však pokles pokračoval a kina ztratila další diváky. Opačnou tendenci měly ceny vstupenek. Tak jak návštěvnost klesala, ceny vstupenek se zvyšovaly. Je to logický a přirozený proces²⁷, avšak pro návštěvnost měly zvyšující se ceny vstupného negativní účinek. V roce 1997 se však hodnota hodnota tržeb z kin vyšplhala na nejvyšší úroveň od roku 1945- 437 milionů. Situace se jakž takž stabilizovala a tržby začaly systematicky růst. Největší vliv na stabilizaci návštěvnosti a tržeb mělo otevření prvních multikin, které lidem ukázali, že kina mohou nabízet úplně jinou úroveň pohodlí a služeb, než na jakou byli zvyklí. K největšímu

²⁵ DANIELIS, Aleš. Česká filmová distribuce po roce 1989. Iluminace, 2007, roč. 19, č. 1, str. 59

²⁶ Tamtéž str. 6

²⁷ Aby tržby zůstaly na stejné úrovni, musely se ztráty z poklesu návštěvnosti dohnat na vybraném vstupném. Jelikož však lidí chodilo méně a méně, zvyšující se ceny vstupného nestíhaly dohnat propady v tržbách způsobené právě malou návštěvností.

nárůstu návštěvnosti došlo právě v městech a okolí, kde byla tato nová kina postavena. Ceny vstupenek se souměrně s tím dále zvyšovaly, už však ne tak závratným tempem. Průměrná cena vstupenky, která v roce 1989 činila 6,8 Kčs, se roku 2005 víceméně stabilizovala na 90 Kč. V roce 2009 překročila hranici 100 Kč a v dalším roce vystoupala na 110 Kč. Na nárůstu cen měly velký podíl 3D projekce, které nabídly ještě modernější a technicky dokonalejší úroveň sledování filmů. Pro lepší přehled jsem vložil do příloh tabulku²⁸, ze které je patrný počet představení a vývoj návštěvnosti, tržeb a ceny vstupného od roku 1989 do roku 2011.

3.3. Provoz kin a vpád multikin

Před rokem 1989 byla kina spravována a řízena orgány národního výboru, případně tělovýchovnými jednotami. Ve větších městech často docházelo ke sdružování a vznikaly městské správy kin²⁹ nebo v případě okresu okresní správy. Důvodem mělo být zajištění efektivity při řízení více kin v jedné oblasti. Realita však byla taková, že provozovatelé kin chápali tento postup jako další zbytečný byrokratický aparát.

Již v prosinci 1989 byl založen odborový svaz KINOS. 15. února následujícího roku byla založena Asociace filmových distributorů, do níž spadaly zástupci kin, správy kin, filmové podniky, videopůjčovny a další. Tento orgán v počátku sdružoval jednotlivá kina (případně správy kin) a krajské filmové podniky. Později se z asociace vyčlenila organizace, která sdružovala pouze

²⁸ Tabulka je k dispozici na webových stránkách Unie filmových distributorů.

²⁹ Největší takovou městskou správou byl Filmový podnik hlavního města Prahy.

distributory. Byla nazvána Unie filmových distributorů a funguje dodnes.³⁰

Na přelomu roku 1989 a 1990 bylo na našem území (myšleno ČSR) v provozu 1326 klasických kamenných kin. Kromě nich tu bylo ještě 32 fungujících kinokaváren a 152 letních kin.³¹ Zajímavou alternativou byla tzv. videokina³², kterých bylo roku 1989 u nás 80. Tento způsob uvádění se ale příliš nerozšířil.

Protože byly okresní správy kin vnímány jako nadbytečné, byly posléze (až na výjimky) zrušeny a kina byla většinou navrácena obcím. Přesto se však na počátku 90. let objevila první vlna privatizace kin³³. To samozřejmě souviselo s restitucemi objektů, ve kterých kina sídlila. Problém vznikl tehdy, když nový majitel dané stavby odmítl kino provozovat a měl zájem využít stavbu pro lukrativnější podnikání.

Počet registrovaných kin od roku 1991 rapidně klesl. Počet kamenných kin se snížil na 1016 (oproti 1346 na konci roku 1990). Oficiální 16mm kina dokonce zanikla úplně³⁴ a zásoba 16 mm kopií byla rozprodána nebo zlikvidována. Stejný osud pravděpodobně čeká v nejbližší budoucnosti 35mm filmové kopie. V roce 1994 počet registrovaných kin ještě více klesl.

Vlna privatizace pokračovala i v druhé polovině 90. let. Kina nebyla předávána jen soukromým subjektům, ale i různým organizacím. Například Filmový podnik Praha takto přišel o všechna svoje kina. I další úspěšná kina v hlavním městě byla provozována soukromými společnostmi. Někteří provozovatelé však doplatili na přehnané a neukočirované ambice (jež souvisely s porevoluční euforií a soukromě-podnikatelským boomem) a

³⁰ Aktivity této organizace je možné sledovat na webové stránce www.ufd.cz.

³¹ DANIELIS, Aleš. Česká filmová distribuce po roce 1989. *Iluminace*, 2007, roč. 19, č. 1, s. 4

³² Šlo o lokální projekce užívající několik televizních obrazovek, avšak jejich provoz byl z právního hlediska sporný; používali videokazety, ke kterým nebyla k dispozici práva k veřejnému uvádění (tamtéž str. 4).

³³ První privatizované kino bylo kino ve Vlašimi.

³⁴ DANIELIS, Aleš. Česká filmová distribuce po roce 1989. *Iluminace*, 2007, roč. 19, č. 1, s. 15

zkrachovali³⁵. Obdobně skončilo i několik dalších podnikatelských projektů v oblasti provozování kin. Nejvýraznějším počinem, který měl dalekosáhlé jak pozitivní tak negativní důsledky, bylo otevření prvního multikina u nás. Vlna multikin, která se začala rozvíjet v USA v 70. letech, se po čase dostala také do Evropy. Americkým společnostem se však zpočátku jevila Česká republika po revoluci ekonomicky a politicky nestabilní a proto byly plány na expanzi zamítnuty. Náš trh se zkrátka zahraničním investorům jevil jako nevhodný pro investice do výstavby nových multikin. Z tohoto důvodu bylo první multikino u nás vybudováno bez podpory zahraničního kapitálu. Kino bylo otevřeno roku 1996 v Praze a dostalo název Galaxie.³⁶ Úspěch tohoto kroku změnil skeptický názor zahraničních investorů, ti přehodnotili svoji strategii a naše země se začaly jevit jako vhodné pro výstavbu dalších kin tohoto typu. Otevření prvního multiplexu u nás bylo průlomem v provozování kin a stalo se ukazatelem toho, že americký model několikásalového moderního kina může fungovat i u nás. Další multiplex (tentokrát už se zahraničním kapitálem) byl otevřen roku 1999 v obchodním centru Olympia v Brně a trend pokračoval i v dalších městech.³⁷ Od roku 1999 už v České Republice působilo 7 provozovatelů multikin, ale 3 z nich náš trh opustili. Přesto však u nás našel model multikin živnou půdu a získával si nové a nové diváky. Zároveň s tím se zvyšoval podíl multikin na trhu a během několika let si tento nový druh zábavy vybudoval dominantní postavení.

³⁵ To je případ provozovatele kina Broadway, společnosti Broadway City, která se tak moc snažila rozšířit své podnikatelské aktivity, až musela roku 2000 vyhlásit likvidaci.

³⁶ Se svými 8 sály a 1126 sedačkami se jednalo dokonce o první multikino v celé střední Evropě.

³⁷ V roce 2000 byla otevřena kina Park Hostivař a multiplex ve Slovanském domě, o rok později v obchodním domě Velký Špalíček v Brně, následovaný Olympií a Novým Smíchovem v Praze. První IMAX kino bylo u nás otevřeno roku 2003 v nákupním centru Zličín. V současné době je v České republice 26 multikin.

3.4. Dopad expanze multikin na klasická kina

Ačkoliv se model multikina zdál nadějný a pro vývoj návštěvnosti u nás prospěšný, měl však i stinné stránky. Jednoznačně negativní vliv měl vpád multikin na klasická jednosálová kina, která se přirozeně ocitla v ohrožení. Do stagnující sítě našich kin přinesla multikina novou úroveň kvality a rychle se stala součástí nového životního stylu. První kina, která byla bezprostředně ohrožena, byla kina v okolí nových multikin. Ta nebyla schopna konkurovat a byla odsouzena k rychlému zániku.³⁸ Některá kina však začala s multiplexy bojovat a to především modernizováním. Provozovatelé totiž pochopili, že pokud budou chtít multikinu konkurovat, musí své kino uvést na technicky vyšší úroveň. Kina, která bojovala s finančními problémy ještě před vpádem multikin, většinou svou činnost ukončila. Ta kina, která si dokázala vybudovat určité postavení, měla víceméně dvě možnosti, jak si udržet diváky. První možností bylo zmíněné zvýšení technické kvality. Provozovatelé si uvědomili, že kvalitní zvuk a obraz, případně pohodlné sedačky jsou základ, pokud chtějí nabídnout vyšší úroveň zábavy. Druhým způsobem byla úplná změna dramaturgie a snaha nabídnout odlišný model promítání než multikina. Tak začala vznikat některá artová kina, která sázela na kvalitní a pestrou dramaturgickou skladbu a nabízela alternativní filmy oproti nejnovějším hitům v multiplexech. Příklady bychom mohli najít třeba v Českých Budějovicích nebo Hradci Králové. Obě města měla před otevřením multiplexů 3 klasická kamenná kina. Poté, co multikina zahájila provoz, byla 2 z 3 kin zrušena a to poslední zvolilo strategii přeorientování na artový program. Tato změna slavila úspěch a například kino Centrál v Hradci Králové

³⁸ Z bezprostředního okolí jsou to například olomoucká kina Lípa a Central, která byla po otevření multikina Cinestar na konci roku 2005 zrušena.

úspěšně promítá alternativní snímky dodnes.³⁹ Jenže takové řešení, které se zdá nadějně, už je hůře proveditelné pro malá městská a především venkovská kina. Úctyhodným počinem byla záchrana alespoň jednoho klasického olomouckého kina Metropol. To také vsadilo na alternativnější výběr a stalo se tak jediným klasickým olomouckým kinem, které dokázalo přežít. „*Je třeba nabízet něco jiného, než na co jsou diváci z multikina zvyklí, a ne se pokoušet s multiplexy bojovat jejich prostředky. Také proto jsme změnilí profil Metropolu na artové kino, jehož zaměření je z povahy věcí úplně jiné než u multiplexu,*“ shrnuje strategii kina jeho programová ředitelka Veronika Klusáková.⁴⁰ Nejdůležitější pro udržení takového kina je najít si okruh věrných diváků, kteří už z podstaty odmítají model multikina a návštěvu kina berou jako kulturní a obohacující událost. Podíl takových návštěvníků je pochopitelně ve městě, jako je Olomouc větší, než na menším městě nebo vesnici.

Tyto odlišné modely se však někdy mohou navzájem prolínat. Existují klasická kina, která jsou stále zaměřena na komerční, divácky vděčné filmy a zároveň multikina někdy poskytují prostor pro artovější dramaturgii. Například Cinestar uvádí filmy z cyklu Dny francouzského filmu.

Ačkoliv se zdá, že za zánik velkého množství klasickým kin mohou multikina, není to až tak jednoznačné. Největší pokles totiž nastal ještě před expanzí multiplexů. Velké množství kin bylo zrušeno už bezprostředně po revoluci. V roce 1989 existovalo celkem 1025 kin, zatímco v roce 1995 (ještě před otevřením prvního multikina) jich bylo už jen 800.⁴¹ Řada jednosálových kin byla ve velmi těžké situaci a víceméně přežívala jen z dotací nebo díky podpoře

³⁹ V roce 2008 kino obdrželo cenu francouzské organizace Europa Cinemas za „nejlepší projekce pro mladé publikum.“

⁴⁰ VANÍČEK, Jakub. Kino jako chameleon. Deník Referendum. [online]. 3. 4. 2011 [cit. 2011-04-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.denikreferendum.cz/clanek/9872-kino-jako-chameleon>>

⁴¹ zdroj: Český statistický úřad

veřejných či soukromých subjektů. V roce 2005 bylo evidováno už jen 509 klasických jednosálových kin.⁴²

V posledních letech se objevil rozsáhlý projekt digitalizace, který bude mít nepochybně na budoucnost klasických ale i vícesálových kin radikální vliv. Tímto se podrobněji zabývám v kapitole o venkovských kinech. Celkově tedy lze shrnout, že nástup multikin měl na malá kina devastující vliv, na druhou stranu je třeba pochopit, že mnohá kina se potýkala s problémy ještě před otevřením prvního multiplexu. Věc má však i své světlé stránky – snaha bojovat s konkurencí multikin poukazuje na obrovskou sílu a odhodlanost některých provozovatelů, kteří se nehodlali smířit s majoritním vlivem moderních vícesálových kin a své diváky si dokázali udržet.

⁴² Česká republika v datech (1989 – 2009). 20. Kultura 20-1. Divadla a kina. [online]. 22. 4. 2011 [cit. 2012-01-12]. Dostupné z: <[http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/7600564C1A/\\$File/1420112001.pdf](http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/7600564C1A/$File/1420112001.pdf)>

4. Venkovská kina

4.1. Venkov

4.1.1 Různé přístupy k vymezení venkova

Jako venkovská sídla jsou označovány všechny útvary mimo města.⁴³ Jinak řečeno, vesnice lze charakterizovat jako relativně kompaktní venkovská sídla, která povahou zástavby, strukturou ploch intravilánu,⁴⁴ velikostí staveb a jejich funkčním využitím a také skladbou obyvatelstva a jeho počtem nemají znaky města. Ve smyslu platné právní úpravy v České republice je třeba obec chápat jako základní územně správní celek a současně také samosprávné společenství občanů, žijících na určitém místě.

Je zřejmé, že existují rozdíly mezi městem a venkovem, ale pro účely státní správy, statistik apod., bylo nutné město i venkov co nejpřesněji definovat a stanovit mezi nimi jasné hranice i přesto, že se v 21. století funkce města i venkova prolínají a stále se k sobě přibližují⁴⁵. Procesy, které vedou ke stírání rozdílů mezi městem a venkovem se nazývají urbanizační⁴⁶. Pojem venkov je neurčitým a do jisté míry abstraktním označením kulturní krajiny se specifickými charakteristikami.

⁴³ SLEPIČKA, Alois. *Venkov anebo město: Lidé, sídla, krajina*. 1. vyd. Praha: Svoboda, 1981. str. 367

⁴⁴ Zastavěné území obce a území určené k zástavbě.

⁴⁵ BRUSTMANOVÁ, Jana. Program obnovy venkova a jeho význam pro vybrané obce nebo mikroregiony [online]. 2008 [cit. 2012-02-04]. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/99553/esf_m/>.

⁴⁶ Majerová, Věra a Čmejrek, Jaroslav. *Český venkov 2005: rozvoj venkovské společnosti*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, c2005. 163 s. ISBN 80-213-1274-2. str. 40

Kulturní a společenské znaky venkova, tj. charakter sídla, jsou postaveny na lidských zdrojích a na kvalitativní stránce daného prostředí. Možnosti využití a údržby krajiny jsou významným způsobem závislé na charakteru osídlení a přírodním charakteru krajiny.

Prostředí českého venkova je neopomenutelným vědeckým a výzkumným objektem, jemuž je věnována značná pozornost. Svérázným a jedinečným venkovským životem se zabývá především sociologie venkova. Ta svými výzkumy přispívá k hlubšímu poznání venkova a tím působí na jeho další rozvoj.

Rok 1989 a pád komunistického režimu přinesl českému venkovu celou řadu nových podnětů. Změna socioekonomického prostředí a současně i obnovení a znovuzavedení obecní samosprávy se dotklo jednotlivých obcí a regionů a mělo za následek prohloubení rozdílů mezi různými částmi venkova.⁴⁷ Tyto změny vedly ke zvyšující se diferenciaci českého venkovského prostředí.⁴⁸ Obnovení samosprávy přeneslo rozhodovací pravomoci na reprezentanty jednotlivých obcí, mimo jiné právo a povinnost hospodařit s obecním majetkem. To taky přímo ovlivnilo osudy vesnických kin, která se dostala do situace, kdy jejich další budoucnost byla v kompetenci dané obce. Ta se následně mohla rozhodnout, jak s takovým kinem dále nakládat.

4.1.2 Obec

Z legislativního hlediska je obec definována takto: *„Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů. Tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce. Je veřejnoprávní korporací a má vlastní majetek. V právních vztazích vystupuje svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů*

⁴⁷ PERLÍN, Radim a HUPKOVÁ, Martina. *Venkovy a venkované: doprovodná publikace k výstavě*. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2010. 11 s., 19 složených l. ISBN 978-80-87147-27-6. str. 3

⁴⁸ tamtéž str. 4

vyplývajících“.⁴⁹ Obec lze také definovat jako větší či menší jednotku, tvořenou obyvatelstvem společně užívajícím určité vymezené území, ve kterém se odehrává převážná část společenského, hospodářského a kulturního života. Původně se pojmu obec ve společenských vědách užívalo pro označení území s právně vymezenými hranicemi, obydleného obyvatelstvem, jež se zabývá hospodářskými činnostmi navzájem závislými a pro označení území tvořícího politicky samosprávnou jednotku. Za obce byly proto považovány vesnice, městyse, města i velkoměsta.⁵⁰

4.1.4 Kultura na venkově

Kultura neodmyslitelně patří k prostředí venkova. Byly to právě venkovské osady a menší sídla, jež naplňovaly životy lidí sociálním cítěním a dalšími společenskými funkcemi. Nezastupitelnou roli hraje ve venkovské společnosti především kultura místní. Právě ta umožňuje popsat jedinečnost života v určité dané komunitě. Kulturní rozvoj v lokalitě je dán vývojem osídlení na daném území, proto je i místní venkovská kultura vždy spjata s konkrétním místem. Každá vesnice má tudíž svoji identitu, jež je příznačná pro danou lokalitu. Součástí této identity je i tzv. *genius loci*⁵¹ a určité jedinečné kouzlo daného místa. *„Dodržování tradičních zvyků a oslav odráží jak míru tradicionality rezidentů, tak i míru jejich lokální a regionální identifikace a zakotvenosti v území.“*⁵²

⁴⁹ Zákon č. 128/2000 Sb. o obcích, § 1-2

⁵⁰ MUSIL, J., Malý sociologický slovník, Nakladatelství Svoboda Praha 1970, heslo Obec, str. 252, převzato z: Majerová, V., Český venkov 2005: Rozvoj venkovské společnosti, str. 37

⁵¹ Jde o latinský výraz, který je do češtiny překládán jako *duch místa*.

⁵² PATOČKA, Jiří; HEŘMANOVÁ, Eva. Lokální a regionální kultura v České republice: kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví str. 80

Podstatný vliv na rozvoj kultury na vesnici má především udržování a zachování místních tradičních prvků (hmotných i nehmotných) a snaha o jejich obnovu.

Kultura má však také neopomenutelnou sociální funkci a přispívá k propagaci vesnice a k sebeidentifikaci občanů jako svobodných individualit a zároveň jako členů společenství, v němž žijí. Důležitá kritéria pro rozvoj kultury v dané obci jsou především její podmínky, nabídka, charakter, úroveň, dostupnost a variabilita.

Kultura je zároveň charakteristikou venkovské společnosti. Vypovídá o tom, jaké má toto společenství potřeby, přání, zájmy a cíle.

Nejdůležitější roli pro zkoumání venkovského života má především lokální kultura. Velký sociologický slovník⁵³ definuje lokální kulturu jako relativně autonomní, regionálně, časově i prostorově vymezený kulturní systém, jež v sobě zahrnuje artefakty a sociokulturní regulativy (mravy, obyčeje, tabu). Lokální kultura je tedy souhrn celé řady sociokulturních aktivit jednotlivců, sociálních skupin a institucí, vytvářejících osobitý kulturní život v jednotlivých obcích.

Základním předpokladem pro realizaci kulturních a společenských aktivit v dané lokalitě je kulturní zázemí. Materiálně-technické zázemí lokální kultury je tvořeno prostory a objekty, které jsou pro kulturní aktivity přímo určeny, i těmi, jež tuto funkci vykonávají neoficiálně.⁵⁴ Oficiální kulturní místo setkávání může být kulturní dům, knihovna, společenský dům, obecní úřad, škola, kostel, kino apod. Neoficiálními kulturními místy jsou pak ty prostory, kde se lidé setkávají běžně a naplňují tak svou potřebu sociálního kontaktu. Jako centra kulturního a společenského života na vesnicích lze považovat také obecní hospodu, místní obchod,

⁵³ LINHART, Jiří, ed. *Velký sociologický slovník. Sv. 1, A-O*. Vyd. 1. Praha: Karolinum, 1996. 747 s. ISBN 80-7184-164-1. str. 552.

⁵⁴ CHROMÝ, Pavel, ed., JANČÁK, Vít, ed. a MARADA, Miroslav, ed. *Geografie na cestách poznání: sborník příspěvků k šedesátinám Ivana Bičíka*. V Praze: Univerzita Karlova, 2003. 197 s. ISBN 80-86561-10-0, str. 129

sokolovnu, klubovny, autobusové zastávky, hřiště, parky, lavičky na návsi apod.⁵⁵

4.2 Role kina na venkově

Kino by se dalo z nejobecnějšího hlediska definovat jako sociokulturní instituce, která jako svébytný lokální sociální fenomén ovlivňuje a obohacuje kulturní život ve venkovském společenství.

Kino jako kulturní instituce zaujímá tradiční místo mezi dalšími institucemi a již více než 100let přináší obyvatelům specifický umělecký druh – film.⁵⁶ Jinými slovy, kino funguje ve venkovském společenství jako zprostředkovatel filmového umění a zároveň slouží k vzájemné sociální interakci a komunikaci.

Proč je tedy kino ve venkovském prostředí tak důležité? V podstatě jde o jakousi reprezentaci, ukázkou cti, hrdosti a svébytnosti obce a zároveň slouží jako částečná eliminace kulturních rozdílů mezi vesnicí a městem. Dává tak obyvatelům možnost svobodné volby jak trávit čas. Kino je zároveň i ukázkou toho, že kultura na vesnici se drží na nějaké úrovni a že obyvatelé mají zájem o tento druh kulturních aktivit. Kino je do jisté míry reprezentantem kulturního života a slouží k tomu, aby se obyvatelé mohli setkávat v důstojných kulturních prostorách (a ne třeba jen v hospodě).

⁵⁵ tamtéž str. 129.

⁵⁶ SLEZÁČEK, Vítězslav. Sociokulturní instituce kinematografie jako lokální fenomén v podmínkách českého venkova. In Český venkov 2001: instituce. Část 1. Vyd. 1. Praha: Credit, 2001. 207 s. ISBN 80-213-0863-X, str. 150

4.3 Osudy venkovských kin po roce 1989

Malá venkovská kina se po roce 1989 dostala do nezáviděníhodné situace, kdy diváků prudce ubývalo a stejnou měrou ubývalo i kin samotných. Ze statistik, které v roce 2011 zveřejnil Český statistický úřad, je to zjevné: „*V České Republice po roce 1989 přestalo promítat takřka 1300 kin a nyní jich funguje už jen něco přes 700.*“⁵⁷ Takto výrazný úbytek souvisí v první řadě s poklesem návštěvnosti. Ale není to jen návštěvnost; obrovskou roli zde hraje expanze multikin, která si přitáhla velkou část diváků a malým kinům nezbylo nic než skončit nebo nabídnout něco odlišného, co by jim alespoň část diváků přilákalo zpět.

Prudký pokles počtu kin se dostal v roce 2011 až na hodnotu 741, z toho 470 klasických biografů s jedním sálem a 188 letních kin. Dominantní pozici na tuzemském trhu si v uplynulých letech vybuďovala multikina, kterých nyní v Česku funguje už 26.⁵⁸ Tato multikina divákům poskytují větší komfort, širší výběr filmů, ale také požadují vyšší cenu.

Ačkoliv poměr počtu multikin k jednosálovým kinům vyznívá lépe pro ty druhé, reálný stav návštěvnosti je přesně opačný. Tuto hegemonii multiplexů ještě prohloubil trend posledních let- 3D filmy. Tento způsob promítání je pro většinu malých kin nedosažitelný, protože tato kina nemají dostatek financí na to, aby mohla technologii pro přehrávání 3D filmů pořídit. Některá větší městská kina však investovala do 3D technologie (za zmínku stojí třeba městské kino v Kutné Hoře nebo kino Alfa v Sokolově) a růst

⁵⁷ V Česku po roce 1989 skončilo 1300 kin. Aktualne.cz. [online]. [cit. 10. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://aktualne.centrum.cz/kultura/film/novinky/clanek.phtml?id=698240>>.

⁵⁸ Unie filmových distributorů. Multikina v ČR: technické údaje. [online]. [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <www.ufd.cz/system/files/clanky/multikina2012digitalizaceuprava03042012.xls>.

návštěvnosti se dostavil. Třeba zmíněnému sokolovskému kinu se zvýšila průměrná návštěvnost představení z 23 lidí na 40.⁵⁹ To je však ve srovnání s multikinými stále nízké číslo. Na těchto příkladech ale je zjevné, že v určitých případech a za určitých podmínek je 3D formát ta správná cesta, jak přilákat další diváky. Město však pracuje s mnohem větším rozpočtem než obec, a je pro něj snazší a dostupnější vyčlenit několikamilionovou částku na tento typ modernizace. Obce však mají situaci mnohem těžší a samotní provozovatelé kin se právem obávají, že tato investice, v případě, že by se realizovala, bude finančně nevratná. Trochu příznivěji to vypadá s rozvojem digitalizace ve venkovských (a malých městských) kinech, jelikož tato kina mohou využít dotace, které mají za úkol poskytnout určitou finanční injekci. Samotný proces digitalizace byl zahájen v roce 2009 a ukončení je plánováno na rok 2014. Více viz kapitolu 4.5.1.

Do nepříznivé situace, kterou jsem nastínil na začátku textu, se malá kina nedostala jen z důvodu malé návštěvnosti; tato kina byla a stále jsou rušena také z důvodů ekonomických. Vesnická kina jsou totiž zpravidla závislá na obecních rozpočtech, které nemají dostatek financí na nějaké velké dotování, zvláště v situaci, kdy diváci raději navštěvují multiplexy.

V případě privátního vlastnictví je situace podobná. Po roce 1989 se privatizačními procesy dostala řada kin do rukou soukromých majitelů, kteří měli na výběr: buďto snažit se udržet kino při životě nebo využít prostory k jiným účelům (případně danou budovu prodat). Některé budovy kin dokonce dnes již neexistují vůbec nebo chátrají a nejsou finance na rekonstrukci. Je pak smutné sledovat budovu na pokraji zhroutění, v níž před lety bujel kulturní život.

Existence kina je vždy podmíněna dostatečným diváckým zájmem a s tím související návštěvností. Faktorů, které mohou návštěvnost

⁵⁹ V Karlovarském kraji loni rostla návštěvnost kinům s 3D projekcí. [online]. [cit. 10. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://mam.ihned.cz/c1-40501280-v-karlovarskem-kraji-loni-rostla-navstevnost-kinum-s-3d-projekci>>

v obci ovlivnit, je několik: kulturní zázemí obce, společenské a ekonomické postavení obyvatelstva, nabídka filmů, geografická poloha vesnice, věkové složení obyvatelstva, množství financí, kterými je kino dotováno (ať už z obecního rozpočtu nebo soukromým mecenášem). V neposlední řadě je stav kina závislý taky na některých dalších institucích v čele se státem a vládou. Další velkou nevýhodou pro venkovská kina je (někdy i několikaměsíční) zpoždění uvedení titulu vůči oficiální premiéře v multiplexu či větším městském kině. Takové zpoždění hraje klíčovou roli ve volbě potenciálního diváka, na druhou stranu pozdější uvedení je vyváženo nižší cenou.

Poté, co se na trhu objevila moderní multikina, ještě více se prohloubil problém, kterým je technická zaostalost klasických jednosálových kin. Aby mohla kina nabídnout kvalitní filmový zážitek, muselo nutně u některých z nich dojít k modernizaci nebo vůbec celkové rekonstrukci. Jde o takové změny jako výměna sedaček, plátna, modernější design interiérů, nové ozvučení a především digitální způsob promítání. Základním předpokladem pro všechny tyto změny však jsou finance. Obce a města, která nemohla nebo nechtěla vyčlenit peníze na tyto úpravy, mohla kino rovnou zavřít. Upřímně řečeno, kdo by v dnešní době navštěvoval zastaralé, omšelé, nemoderní kino s rozpadajícími se sedačkami a praskajícím zvukem. I kdyby takové kino chtělo za každou cenu promítat, nedočkalo by se od distributorů kopií, protože ti pečlivě kontrolují stav techniky. Při zjištění závažných nedostatků kopii prostě neposkytnou.

4.4 Situace vybraných venkovských kin

Ještě než se budu zabývat stavem vybraných kin, uvedu, s jakými možnými typy kin se můžeme setkat:⁶⁰

- kino napodobující divadelní sál- kinosál (čili klasické kamenné kino)
- kino pod otevřeným nebem napodobující amfiteátr- letní kino
- kino s několika sály v jedné budově- multikino
- kino, do kterého se vjíždí automobilem- autokino
- kino, kde diváci mohou volit pokračování- kinoautomat
- kino, kdy se promítání děje v soukromí- domácí kino
- kino jako syntéza pohybu, filmu a hudby- laterna magika

Ještě bych ke zmíněnému rozdělení přidal poslední typ a to je tzv. putovní kino (pozn. aut.). Při pohledu na tuto typologii je patrné, že největší zastoupení budou mít na venkově pravděpodobně klasická kamenná jednosálová kina, v menším zastoupení letní kina. Zmíněnými dvěma typy se proto budu dále zabývat.

Po zániku okresních správ už nemohou provozovatelé kin počítat s příspěvkem, pocházejícími z okresních úřadů, ale hlavním příjmem jsou především samotní návštěvníci a z nich pocházející výdělky. Avšak na obecních dotacích jsou tato kina stále závislá, protože tržby pocházející z malé návštěvnosti nepokryjí provoz. Venkovská kina se tak neustále pohybují na hranici živoření a tím, že z důvodu snahy zůstat alespoň nějak aktivní, nedokážou najít další prostředky na investice do modernizace, případně oprav vybavení a prostor (nutno dodat, že mnohá kina si to přímo žádají). A to vlastně odrazuje návštěvníky, kteří si raději vyberou jiné kino, případně multikino s moderním zázemím. Pak nastává situace, kdy provozovatel je postaven před nelehké rozhodnutí- změnit strategii, použít budovu pro jiné účely, prodat ji nebo zbourat. Situaci jim však neulehčují ani samotní distributoři, kteří od venkovských provozovatelů vyžadují paušální půjčovné. Problémem je, že tato

⁶⁰ Blažek, B: Venkov města média. Slon, Praha 1998, str. 262.

částka je většinou stálá, neděláje rozdíly mezi venkovským kinem a městským.

Samotné obce se však v některých případech snaží budovy kina udržet, protože taková budova může sloužit (když už ne k promítání) jako místo setkávání, zábavy, plesů, schůzí aj. To v případě, kdy ve vesnici chybí například sokolovna nebo kulturní dům. To je příklad obce **Všechnovice** nedaleko Valašského Meziříčí. Zde kino neplní funkci zprostředkovatele filmových promítání, ale je využíváno k jiným kulturním událostem. Z toho je patrné, že samotná budova kina může být využívána k jiným účelům, případně může být spojena s jinou místní kulturní institucí a tím se z ní stane víceúčelová kulturní budova. Najdou se však i výjimky, kdy provozovatelé dokážou kino udržet a pravidelně v něm provozovat kulturní aktivity. V lepším případě kina dokonce rekonstruují, modernizují a tím lákají další diváky.

Příkladem toho, že malé kino může být pravidelnou a stálou součástí obecního kulturního života je kino v malé obci **Olšany** na Šumpersku. Kino je zde provozováno přímo samotným obecním úřadem a dle internetových stránek obce je kino stále v provozu a nabízí aktuální program. „*Olšanské kino má už pětasedmdesátiletou tradici. Nemůžeme si na nezájem stěžovat. Do kina přichází stále více mladých lidí,*“ uvádí vedoucí kina Jan Žiška.⁶¹ Kino promítá každý pátek s jednotnou cenou vstupného 35 Kč. Aktuálně (k datu 15. 3. 2012) však kino nepromítá a jeho budoucnost je zatím nejistá. Zde je vidět, že i relativně prosperující kino se během okamžiku může změnit na zavřené kino.

S nezájmem se setkává také kino v **Ratiboři**, vsi ležící 7 km od Vsetína. V roce 1961 zde začalo promítat první širokoúhlé kino v okrese. Nazváno bylo dobově příznačným jménem „Kolektiv“. Televize a další konkurence však kino na nějakou dobu umlčela. Znovu však kino ožilo v roce 2003 v souvislosti s pořádáním lokálního festivalu. Postupně však zájem opět upadal. V současné

⁶¹ Hányš, R., Jurčová, P., Petrášová, L.: Obecní kina věří v lepší časy. MF DNES, 20. 1. 2001, str. 1

době se promítá pouze pro děti a školy. Jinak je kino využíváno pro akce jako přednášky, besídky a oslavy.⁶²

Další možností, jak kino provozovat, je přenechat jej nějaké organizaci, či občanskému sdružení. Příkladem je kino v **Dolních Dunajovicích**. Kino sice nepromítá, ale budovu si před několika lety pronajali nadšenci kolem amatérského divadelního spolku *Národ tobě*.⁶³ Ti budovu využívají k organizaci nejrůznějších kulturních akcí. Mimo to je budova používána i k obecním událostem jako jsou plesy, mikulášské košty nebo reje čarodějnic. To je další důkaz toho, že samotná budova kina (i přesto že se v ní nepromítá) může být stálou součástí kulturního života obce.

Odlišnou možností jak kino udržet při životě je tzv. jej zakonzervovat (jinými slovy dočasně uzavřít) a opět jej otevřít v případě, že podmínky k provozu budou lepší a vhodnější. Takový je případ kina v **Dřevohosticích** na Přerovsku⁶⁴, kde je kino prozatím uzavřeno a v současnosti v jeho prostorách funguje kadeřnictví. Podle slov starosty je však kino, co se týká vybavení, v pořádku a je připraveno kdykoliv začít znovu promítat. Ačkoliv je to pozitivní zpráva, myslím si, že na tolik optimismu není za současných podmínek místo. Pokud by toto kino bylo opravdu obnoveno, pak si zajisté žádá další investice, aby mohlo být právoplatným a moderním kulturním stánkem.

Ideálním vývojem prošlo kino v **Ivančicích**, 20 km jihozápadně od Brna. Místní kino, nazýváno Réna, má dlouhou historii, sahající až do roku 1932. Roku 1988 bylo rekonstruováno. Náklady se vyšplhaly přes 7 mil. Kč. Vzniklo tak moderní kino s jedním velkým a jedním malým sálem. Celková kapacita činí 323 míst. V roce 2011 zpracovali provozovatelé kina Réna žádost

⁶² <http://www.ratibor.cz/kino.htm>

⁶³ ŠUBA, Josef. Kulturní a společenský život v novoosídlenecké obci na jižní Moravě. Na příkladu Dolních Dunajovic [online]. 2008 [cit. 2012-04-05]. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Miroslav Válka. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/179197/ff_b/>.

⁶⁴ Hányš, R., Jurčová, P., Petrášová, L.: Obecní kina věří v lepší časy. MF DNES, 20. 1. 2001, str. 1.

na digitalizaci a záměr byl schválen. Kino bylo podpořeno z Ministerstva kultury v Praze jako jedno z mála kin nejvyšší udělovanou dotací v rámci 5. vlny digitalizace. Dne 5. 3. 2012 byla základní digitalizace kina zastupitelstvem schválena. V červnu 2012 se předpokládá dokončení digitální přestavby a kino bude připraveno na digitální projekce dle standardu DCI. Kino má vlastní internetové stránky⁶⁵, obsahující historii budovy, program, návštěvní knihu, připravované tituly nebo fotogalerii. Navíc provozovatelé chystají založit nový filmový klub, který bude promítat na základě výběru filmů samotnými diváky. Kino v Ivančicích je tak ideálním příkladem kina, které má stabilní postavení a světlou budoucnost. Ivančice však ještě donedávna provozovaly i letní kino. To však bylo kvůli nedostatku diváků zrušeno. Radní proto vybavení odmontovaly, rozprodaly a hledají způsob, jak místo využít. Podle vedoucího letního kina spočíval problém v tom, že distributor požadoval za stejný film jinou částku, pokud se promítá venku nebo v normálním kině. *„Například v kamenném kině zaplatíme fixní částku dvanáct set až patnáct set korun za film, v letním ale platíme polovinu vybraného vstupného. Pokud tedy do hlediště s kapacitou tři sta šedesát lidí přijde jen deset diváků, dvě stě padesát korun dáme distributorovi a ze zbytku musíme zaplatit provoz i plat promítače. To se nevyplácelo,“* sdělil vedoucí bývalého letního kina.⁶⁶

Nejmodernějším 3D vybavením disponuje kino Panorama v **Kyjově**, 25 km jihozápadně od Uherského Hradiště. Plně digitalizované kino s kapacitou 424 míst je schopno promítat 3D filmy i 2D filmy. Kino je součástí Europa Cinemas, což je mezinárodní síť evropských kin, která se zaměřuje především na cirkulaci a podporu evropských filmů. Kino Panorama v sobě zahrnuje klasické promítání, filmový klub a promítání pro děti (tzv. Bijásek). 3D technologie je zde využívána i na promítání

⁶⁵ <http://www.kinorena.cz>

⁶⁶ Smola, D., Šebková, I.: Ivančice ruší letní kino, ta však živoří i jinde. MF DNES, 18. 5. 2001. str. 3

nejrůznějších hudebních koncertů. Kino však nabízí ještě jednu zvláštnost- možnost občerstvení. Provozovatelé vycházejí z přesvědčení, že ke každému kinu neodmyslitelně patří bufet s popcornem a jinými pochutinami.⁶⁷ Touto zajímavou strategií se tak kino přibližuje moderním multikinům.

Vesnická kina, která nepromítají, se však mohou stát útočištěm i hudebních uskupení. Například v **brložském**⁶⁸ kině má zkoušky místní bluegrassová parta s názvem Nočník.⁶⁹ Ta zde rovnou pořádá i své koncerty. „*Jelikož už tady kino nefunguje, tak využíváme alespoň jeviště a dobrou akustiku. Také se do něj vejde zhruba sto lidí, což je naprosto ideální,*“ řekl kytarista Václav Litvan.⁷⁰

Poměrně kuriózním způsobem si počínala obec **Hejnice** na Liberecku. Podle místního starosty byla podpora od státu malá a tak se obec rozhodla hromadně vsadit sportku. Hejničtí si myslí, že je to jediná šance, jak získat peníze na digitalizaci.⁷¹

Vedle těchto kamenných kin však na některých místech fungují také letní kina. Letní kino patří k tradiční a oblíbené alternativě ke klasickému biografu, avšak provozování takového sezonního biografu má také svá úskalí. Provoz letních kin není celoroční a jejich návštěvnost je ovlivňována především počasím a taky prostředím, kde se takové kino nachází. Nejdůležitější při provozování takového venkovního biografu je najít ideální pozici a mít zázemí, kam se umístí promítací přístroje, plátno a zvukovou

⁶⁷Bufet v kyjovském kině má vlastní internetové stránky: <http://www.bufetkinokyjov.cz>

⁶⁸ Obec Brloh v podhůří Šumavy, nedaleko Českých Budějovic

⁶⁹ <http://www.nocnik.estranky.cz>

⁷⁰ Kino volá po digitalizaci, návštěvnost je katastrofální. Českokrumlovský deník [online] [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://ceskokrumlovsky.denik.cz/zpravy_region/kino-digitalizace-navstevnost20100414.html>.

⁷¹ Hejnice nemají na digitalizaci, tak zkusí štěstí ve sportce. [online]. [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://sazeni.idnes.cz/hejnice-nemaji-na-digitalizaci-kina-tak-zkusi-stesti-ve-sportce-ps1-/sazeni.aspx?c=A120222_1737169_liberec-zpravy_alh>.

aparaturu. Výhodou letního kina oproti kamenným je fakt, že finanční náročnost provozování je nižší. V České Republice je v současné době registrováno 152 letních kin.⁷²

Několik kilometrů západně od Prostějova, poblíž rekreačního střediska Plumlov, se nachází letní kino v **Mostkovicích**. Tohle jediné letní kino v okolí Prostějova právem těží z blízkosti oblíbené a navštěvované přehrady. Provozovatel si na nedostatek návštěvníků nemůže stěžovat. Promítá se přes letní sezónu a někdy ještě i na podzim. Do mírně stoupajícího hlediště vybaveného moderními plastovými sedáky s opěradly na ocelové konstrukci se vejde přes tisíc diváků. Jediné, co může provozovatelům způsobit slabší návštěvnost, je počasí. Pokud je deštivé léto, kino je přirozeně prázdné. S tím se však musí při provozu letního kina počítat. V tomto roce však provozovatel řeší budoucnost a především digitalizaci. Na „velkou“ digitalizaci však nejsou peníze. Proto se provozovatel Pavel Ošlejšek spíše klaní k volbě promítání z DVD nebo Blue-ray disků.⁷³

Na těchto několika příkladech je patrné, že nejdůležitější pro rozvoj a udržení kina při životě (nikoliv živoření) je především schopnost a nadšení provozovatelů. Obrovskou roli samozřejmě hrají také finance, protože bez peněz nepomůže ani sebevětší nadšení. Úplným základem pro rozvoj je však digitalizování a záleží už jen na majitelích kina, jak se k ní postaví. Důležitým faktorem je samozřejmě návštěvnost. Protože právě nezájem lidí často může za zavírání jinak kvalitních venkovských kin.

⁷² Zdroj: Unie filmových distributorů.

⁷³ Venkovská kina stojí před osudovou volbou. Digitalizovat či nikoliv. Olomoucký deník [online] [cit. 17. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://www.denik.cz/olomoucky-kraj/venkovska-kina-stoji-pred-osudovou-volbou-digitalizovat-ci-nikoliv-20120313-bdk8.html>>.

4.5 Možnosti rozvoje

Pokud chtějí malá kina mít určitou návštěvnost (takovou aby mohla fungovat a ne jen přežívat), musí zacílit na jiný typ diváků, než jsou návštěvníci multikina, jelikož chtít nalákat takový typ diváka je skoro nemožné. Diváka, zvyklého na pohodlí a služby, spojené s multiplexem, těžko zaujme kino s jedním sálem, a ne tak kvalitním zvukem. Malá kina by se měla zaměřovat spíše na typ diváka, který bere návštěvu kina ne jen jako rekreaci, ale pohlíží na ni poněkud komplexněji. Na diváka, který dokáže ocenit historii, tradici a skromnost, svou roli tu hrají také sympatie, protože jsou lidé, kteří nedají dopustit na „to své malé, útulné kino“. Takový divák se bude to tohoto kina rád vracet, ne ani tak kvůli filmu, ale kvůli kinu samotnému, kvůli jeho kouzlu a příchuti nostalgie. Vztah kino-divák se v takovém případě stává mnohem trvalejším a silnějším, a o to více potom mrzí, když je v takovém oblíbeném kině zrušen provoz, například z finančního důvodu a budova, kterou divák tak rád navštěvoval, chátrá (případně je používána k jiným než kinematografickým účelům).

A co je nejdůležitější, pokud má malé (venkovské) kino určitý okruh pravidelných diváků, musí se tyto diváky snažit udržet, aby nepřešli k modernější konkurenci, případně do jednosálového, ale většího městského kina. Utužování vztahu kino-divák totiž nejenže udrží návštěvnost, ale skrz pravidelné diváky může návštěvnost i zvýšit a nalákat další potenciální zájemce o film. Velice důležitou složkou v kontaktu s divákem je propagace, která může probíhat na jedné straně pouze formou jednoduchých, strohých letáků, nalepených na zdi, jež obsahuje program kina na příští týden; na straně druhé tu je internet, kde své „portfolio“ může kino ukázat beze zbytku.

Jedním z negativních faktorů při provozování malého kina je někdy nevhodný způsob výběru filmových titulů. Dramaturgická skladba

kina by se měla přizpůsobit jednotlivým vrstvám obyvatelstva a ne jen slepě a chaoticky „naházet“ několik filmových trháků na promítací seznam. Stačí si jen uvědomit, co daná kategorie očekává a především, co této kategorii v místním kině chybí. Není jednoduššího způsobu jak to zjistit, než se přímo obrátit na obyvatelstvo. Nabízí se tu kontakt formou dotazníků nebo třeba internetového hlasování.

Ačkoliv se to tak na první pohled nezdá (dle postupného mizení), malá vesnická kina skýtají poměrně značný potenciál. Není to však tak jednoznačné. Největším problémem však jsou finance. Aby se dal zmíněný potenciál odhalit a plně využít, je potřeba značné finanční náklady. Ty lze získat několika způsoby- ať už jde mimo jiné o dotační fondy nebo třeba soukromé mecenáše a podnikatele. Nejhorší a upřímně řečeno skoro nemožné je to s kiny, která chátrají a jsou ve špatném stavu, co se týče vzhledu, stavu budovy či vnitřního zařízení. V těchto případech by bylo potřeba poskytnout nemalé finanční částky primárně na jejich rekonstrukci a nákup vnitřního vybavení. Teprve potom by se dalo uvažovat o dalším rozvoji kina. Tím se ale finanční náročnost projektu zvyšuje a úměrně s tím se snižuje pravděpodobnost takového úkonu. Smutným faktem je, že takových kin po roce 1989 prudce přibývá a jen u malé části z nich je zjevný pokus o rekonstrukci a znovuoživení projekcí. Na druhé straně jsou však kina, která sice fungují, ale přesto diváků ubývá a pomalu se stávají nevýdělečnými a v nejhorším případě je čeká stejný osud jako ty chátrající. U těchto kin je však situace poněkud příznivější. Základem je změna strategie provozovatelů. Vesnická kina se musí stát aktivním účastníkem kulturního dění v obci, ne jen pasivním objektem. Malá kina by se neměla snažit za každou cenu konkurovat multiplexům. Právem se domnívám, že za daných podmínek je to v podstatě nemožné. Multikina operují s mnohem většími rozpočty, mají lepší techniku a taky přednostní právo na uvádění nových filmů. Malé kino by se spíše mělo snažit oslovit místní obyvatelstvo, nabídnout

pocit domácího prostředí a finanční a snadnou dostupnost. Důležitá je také pestrá dramaturgická skladba.

4.5.1 Digitalizace jako základní předpoklad rozvoje

Digitalizace se v posledních několika letech stala jedním z nejskloňovanějších pojmů v rámci budoucnosti kinematografie. S tím, jak se více a více prosazuje digitalizovaný způsob samotného natáčení, budou se muset téhle změně přizpůsobit také kina. Samotný proces digitalizace byl zahájen v roce 2009. Co však tento proces pro kina v obcích znamená? V první řadě nahrazení původních projektorů novými, uzpůsobenými k digitálnímu promítání. Do plánu digitalizace jsou ovšem zapojeny taky značné investice do celkové modernizace a úprav vnitřních prostor kin. Celková částka, kterou musí obec, spravující kino, do projektu vložit, je 2 500 000 Kč.⁷⁴ Je však jasné, že většina obcí si nemůže dovolit vyčlenit takovou částku z rozpočtů, které jsou někdy už tak napnuté. Na podporu procesu digitalizace proto byly uvolněny prostředky ze Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie. Provozovatelé kin tak mohou zažádat o účelovou dotaci z prostředků Státního fondu,⁷⁵ která se může vyšplhat až na 50 procent celkových nákladů. Pro poskytnutí dotace musí provozovatel vyplnit žádost, která bude posouzena odborníky. Ti se zaměří mimo jiné i na technický stav žádajícího kina, aby mohly být aplikovány všechny části digitální přestavby. Je totiž nutno vzít na vědomí, že samotné kino musí mít ideální podmínky pro aplikaci nové technologie. Tato technologie potřebuje pro

⁷⁴ Digitalizace kin. Technická studie. Ministerstvo kultury České republiky. [online] [cit. 17. 2. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz>>.

⁷⁵ Dle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

optimální provoz určité zázemí a čistotu. U mnohých malých kin to znamená, že budovy musí kompletně rekonstruovat, protože jinak není možno digitalizovat. S tím se však zároveň zvyšuje cena takových změn. Žádost o digitalizaci kina je po přezkoumání podmínek provozování budovy předložena Radě Státního fondu ke schválení. Ta poté rozhodne o způsobu a výši čerpání prostředků z fondu. Žádost o dotaci by se měla vztahovat pouze na jednotlivé technické prvky jako je projektor, server a související příslušenství. Podmínkou pro vypsání žádosti je, aby kina ještě před spuštěním nového digitalizovaného provozu splňovala tzv. DCI specifikace.⁷⁶ Kino tedy musí v žádosti o dotaci doložit, že splňuje zmíněné podmínky. Tyto normy se však týkají především nejnovějších hollywoodských titulů. Kina, která podmínky nesplní, přijdou o možnost uvádět nové hollywoodské premiéry.

Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie v tomto roce vyhlásil už pátou vlnu digitalizace kin a s tím související udílení dotací. Opět se můžou o dotace přihlásit kina, která jsou na digitalizaci připravena, tedy mají zvukový systém (nebo ho alespoň budou mít v době zahájení digitálních projekcí), splňující specifikaci DCI, jsou v dobrém technickém stavu, a mají na digitalizaci v rozpočtech na rok 2012 vyčleněnu část prostředků. Dotace totiž vždy pokrývá část nákladů, není možné použít finance z Fondu na pokrytí celé částky na přestavbu. Časový strop pro možnost digitalizace je v České republice ustanoven na rok 2014. Odbornou konzultační pomoc v rámci digitalizace nabízí společnost PRO-Digi.⁷⁷ Ta vznikla z důvodu dosavadní absence orgánu, který by dohlížel nad celým procesem a nabízel odbornou

⁷⁶ DIGITAL CINEMA SYSTÉM SPECIFICATION. Soubor technických charakteristik, který vznikl v roce 2005 z podnětu Digital Cinema Initiatives, jež sdružuje 7 hollywoodských studií. Stanoví standardy pro kvalitu promítání, ale také postupy, které je nutno dodržet, aby se zaručila bezpečnost způsobů přenosu. Jako standardní formát komprese obrazu D-Cinema se udává JPEG 2000, minimální rozlišení promítaného obrazu je 2K. V oblasti bezpečnosti jsou stanoveny tyto mechanismy: kódování, systém čtecích klíčů, zabezpečená vazba mezi serverem a projektořem a tzv. watermark, čili vodoznak, který umožňuje odhalit zdroj případného pirátství.

⁷⁷ Pro informace o aktivitách této společnosti vznikl portál www.digitalnikino.cz.

pomoc všem zájemcům. Společnost spolupracuje se všemi články digitálního řetězce od produkčních a postprodukčních firem, distributorů, dodavatelů technologií, profesních organizací, až po samotné provozovatele kin. Vzhledem k tomu, že přechod na nové digitální technologie může být pro mnoho provozovatelů a zaměstnanců poměrně složitou, pořádá Občanské sdružení Pro-Digi speciální semináře a nabízí také možnost využít specializovaného školicího střediska.

O možnosti digitalizace se však začala zajímat také Evropská Unie. Poslanci žádají jednorázové zvýšení státní podpory a prostředků ze strukturálních fondů EU a nový program MEDIA pro podporu digitalizace kinematografického produkčního a distribučního řetězce v Evropě.⁷⁸ *"Náklady na digitalizaci jsou přijatelné pro multiplexy, ale majitelé malých nezávislých kin si je nemohou dovolit. Jsou to přitom právě tato kina, která jsou důležitá pro kulturní rozmanitost."*⁷⁹ Klíčovou snahou Evropské Unie je podpora kinematografického dědictví a právě rozvoj malých regionálních kin. Podle europoslankyně Zuzany Roithové⁸⁰ tvoří malá kina stejně jako malé a střední podniky páteř zdravé ekonomiky a jsou jedním z pilířů kulturní úrovně Evropanů. Proto Roithová vítá iniciativu Evropské komise na podporu digitalizace malých kin. Evropská komise vymezuje několik možností finanční podpory- státní podpora, podpora z Evropského fondu regionálního rozvoje nebo z programu EU MEDIA (ten je zaměřen na podporu filmového průmyslu). Na podporu iniciativ v oblasti digitalizace kin a jiných inovativních projektů již Komise poskytla od roku 2007 25 milionů eur z programu MEDIA.

⁷⁸ Malá kina potřebují pomoc EU při přechodu na digitální technologie. [online] 22. 11. 2011 [cit. 17. 1. 2012]. Dostupné z WWW: < <http://www.proculture.cz/cultureinfo/evropska-unie/mala-kina-potrebuji-pomoc-eu-pro-prechod-na-digitalni-technologie-2899.html> >.

⁷⁹ Doric Pack EPP DE, předsedkyně výboru pro kulturu a vzdělávání.

⁸⁰ Podpora jednoplátnových kin pomůže ochránit kulturní diverzitu EU. Tisková zpráva [online]] 28. 9. 2010 [cit. 17. 3. 2012] Dostupné z WWW: < http://www.roithova.cz/tiskove_zpravy/1072/>.

A jaké jsou největší klady digitalizace? Ministerstvo kultury k této otázce uvádí tohle: „Pro kina znamená tento způsob promítání větší různorodost programu, nezávislost na daném počtu kopií, filmy mohou např. být rozšířeny o verze s různými titulky, včetně verzí pro neslyšící občany. Přibude i možnost rozšířit program kina o jiná představení – např. promítání sportovních utkání, přímých přenosů, promítání dokumentů pro školy apod. Zlevní i výroba kopií a jejich distribuce. Na přechodné období, kdy bude ještě souběh klasických 35mm kopií a již nových digitálních nosičů, je však třeba počítat s vyššími náklady v oblasti distribuce. Úspora se projeví až v okamžiku, kdy bude distribuce probíhat z větší části na digitálních nosičích.“⁸¹ A tento stav je nezastavitelný. Podle distributorů je právě rok 2012 tím posledním, ve kterém digitální kopie definitivně vytlačí analogové.⁸² Nové tituly už v podstatě vznikají jen v digitální podobě. Menší distributoři už 35mm formát opustili úplně. Nevýhodou pro digitalizovaná kina je však nutnost dodržovat podmínky distributorů- jedna z nich je například minimální cena vstupného 90 Kč. Tak vysoká částka by však mohla odradit diváky těchto malých kin.

Jaké jsou však možnosti kin, která nechtějí nebo nemohou přejít na plně digitalizovaný provoz? Nejvhodnější je využít možnost alternativního (a levnějšího) digitálního formátu. Takovým je například systém E-Cinema. Jde o nižší standard digitální projekce než D-cinema. Rozlišení projektoru je menší než 2K a filmy jsou distribuovány na Blue-ray discích nebo DVD. Tyto formáty však nejsou plně kompatibilní s DCI systémem. Nelze tedy mluvit o právoplatné digitalizaci. Výhodou však zůstává nižší cena. Například nový projektor, který by přehrával Blue-ray disky či DVD vyjde zhruba na 300 000 Kč. Nevýhodou ale je omezená

⁸¹ Kina v obcích mohou pro digitalizaci kombinovat státní dotaci s krajskou či z fondů EU. [online] 25. 3. 2010 [cit. 18. 1. 2012]. Dostupné z WWW: < www.ekopodebrady.cz/e-svet/home/zajimave-clanky/clanky/kina-obcich-mohou-pro-digitalizaci-kombinovat-statni-dotaci-krajskou-ci-z-fondu-eu.html >.

⁸² cit. A. Danielis (ředitel filmové distribuce společnosti Bontonfilm).

nabídka filmů. Omezení ovšem není tak drastické jako tomu bude u 35mm kotoučů.

DIGITALIZACE Z TECHNICKÉHO HLEDISKA

Výše jsem uvedl, že proces digitalizace znamená výměnu klasického filmového projektoru za nový digitální. Novým prvkem se stává tzv. server, který přehrává digitální obsah a do projektoru posílá signál ve vysokém rozlišení. Vícekanálový audio signál, který poskytuje nový server, lze zpracovávat stávajícím audio Dolby procesorem. Velkou změnou projdou také distribuční mechanismy. Klasické filmové kopie nahradí tzv. Digital Cinema Package,⁸³ který se nahraje na pevný disk serveru. Průměrně dlouhý celovečerní film zabere zhruba 60 GB. Data budou zašifrována proti zneužití a pirátství. Ochrana je natolik sofistikovaná, že lze nastavit platnost filmu jen na konkrétní kino nebo konkrétní čas. K dešifrování bude sloužit klíč,⁸⁴ který obdrží provozovatel spolu s DCP balíčkem. K přehrávání 3D filmů je potřeba přídatná jednotka mezi server a projektor. Samotný projektor se jen jednoduše upraví. Pro promítání 3D filmů slouží například systém DOLBY 3D Digital Cinema. V současné době se používají dva systémy pro sledování 3D obrazu- pasivní brýle a aktivní brýle. Oba systémy mají své výhody i nevýhodu. Obecně lze říci, že pro menší kina vychází aktivní systém levněji, zatímco pro výrazně vyšší počet diváků vychází z pohledu ceny lépe pasivní systém. Obě technologie používají klasického bílého plátna, které je univerzální pro 2D i 3D projekci.⁸⁵

⁸³ Balíček digitálních dat

⁸⁴ Ten se nazývá Key Delivery Message a nelze bez něj film přehrát.

⁸⁵ Digitální kina. [online] [cit. 11. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <www.dcinema.cz>

VÝZNAM DIGITALIZACE

Digitalizaci nelze považovat za proces, který by byl hlavním a jediným viníkem zavírání malých venkovských kin. Vinu za zmenšující se počet venkovských kin nesou především finance a jejich nedostatek. Digitalizace je projevem přirozeného posunu společnosti a zdokonalení technických možností médií. Digitalizují se knihy, televize opouští analogový způsob vysílání, digitalizují se staré novinové články a tak dále. Stejným vývojem prochází také filmové médium. Je to pochopitelné, celuloid jako materiál má svou omezenou životnost a stav filmových kopií se rok od roku zhoršuje. Převod do digitální podoby je nejvhodnějším a nejvýhodnějším způsobem jak co nejdéle archivovat a udržovat filmový artefakt. Digitální kopie nepodléhá tak rychlému mechanickému opotřebení. Digitalizace také podstatně zjednodušuje manipulaci s filmovými kopiemi. Na nový film na celuloidovém pásu měla totiž malá kina právo až několik týdnů i měsíců po premiéře v multiplexu. Mnohdy však už byla po tolika přehráních kopie v horším stavu a kvalita promítání tak klesala. Nehledě na to, že přehrávání kopií v takovém stavu neprospívá ani promítacím přístrojům. Tohle je jeden z problémů, které digitální kopie jednoznačně zlepší. I samotné převážení a vůbec veškerá manipulace s těžkými kotouči se znatelně zpříjemní s přechodem na nepoměrně lehčí harddisky. Taková média navíc nabídnou několikanásobně vyšší kapacitu a co je nejdůležitější, kvalita digitální kopie se s počtem přehrávání nemění. Nevýhodou je, že se tu zároveň nabízí prostor pro nelegální kopírování a výrobu pirátských nahrávek.⁸⁶ Díky digitalizaci však kina nemusí řešit ani problém s uskladněním filmových kopií. Kinům se díky digitální technologii rozšířily programové možnosti. Kina, která neprojdou

⁸⁶ To by však měla ošetřit výše zmíněná DCI specifikace, nicméně domnívám se, že metody pirátského kopírování jsou dnes natolik sofistikované, že se najdou způsoby, jak limity a ochrany obejít.

procesem digitalizace, budou čím dál více omezována ve výběru filmů. Digitalizace nabízí nové možnosti, jak zpestřit běžnou programovou skladbu kin. Díky digitalizaci kina nemusí řešit problém s nedostatkem filmových kopií. Kina, ve kterých je možné mít digitální projekce, mohou také svůj program obohatit o přímé přenosy ze sportovních utkání, z Metropolitní opery v New Yorku nebo z různých kulturních akcí, jako je například přímý přenos předávání Oscarů, dále také promítat dokumenty pro školy a další. Digitalizace nabízí rozšíření a nové možnosti jak zpestřit běžnou programovou nabídku kin. V současné době (ke dni 13. 1. 2012) je na našem území 106 malých kin již vybaveno standardem DCI.⁸⁷ Tato kina sice mají po zprovoznění digitální technologie standardu DCI asi o 50% vyšší provozní náklady, ale na druhou stranu získávají obrovský potenciál v možnosti hrát premiérové tituly prakticky okamžitě nebo s krátkým odstupem jednoho či dvou týdnů. Je tedy zjevné, že digitalizace kin má svůj význam a malým jednosálovým kinům umožňuje udržet si na trhu svůj podíl. Zároveň se tak nedostaneme do situace, kdy jediná možnost kvalitního sledování filmu by bylo multikino. Malá kina udržují na trhu zdravou rovnováhu a umožňují alternativní dramaturgii a odlišnou atmosféru než moderní multikino.

⁸⁷ Podle nově publikované zprávy Evropské audiovizuální observatoře a MEDIA Salles bylo na konci roku 2011 v Evropě celkem digitalizováno asi 18 500 sálů, což znamená, že ve více než 52 % evropských sálů je nyní možná digitální projekce, oproti pouhým 4 % před třemi lety. Analýza však zároveň ukazuje, že malá kina mají s přechodem k digitalizaci značné problémy - na konci roku 2010 bylo digitalizováno pouhých 11 % jednosálových kin oproti 89 % multiplexů. Tato kina ale představují téměř 60 % všech kin v Evropě a hrají důležitou společenskou a kulturní roli v mnohých komunitách.

4.5.2 Zaměření dramaturgie na konkrétní cílové skupiny

Obyvatelstvo v obci se dá rozčlenit do několika sociálních kategorií, jejichž preference a vkus se zásadně liší. To je nezměnitelný fakt, který musí vzít provozovatel v potaz. Kino musí zacílit nejen na místní obyvatele, ale i na potenciální diváky z okolních vesnic. Nejlepší podmínky k tomu jsou především v oblastech, kde není poblíž žádné velké město (a tudíž žádná lákadla ve formě multikina). Provozovatelé musí nabídnout něco, co kulturní zájmy obyvatelstva uspokojí. Nemůže nabízet pouze základní produkt- film, ale měl by nabízet také něco navíc. Kino se musí stát místem setkávání obyvatelstva a především místem, kde se budou setkávat rádi.

Velice důležitá je také iniciativa obyvatel, protože když budou chtít obyvatelé o své oblíbené kino bojovat, může být zachráněno. Ale naopak pokud obyvatele o kino nemají zájem a vnímají ho jen jako neprosperující objekt, pak může být veškerá snaha zbytečná.

Jedním z negativních rysů, které malým kinům škodí, je dramaturgický výběr titulů. Myslím si, že vesnickými kiny praktikovaný náhodný výběr filmů a jejich naskládání za sebe po týdenním intervalu diváky nemá šanci zaujmout tak, aby preferovali dané kino před multiplexem či větším městským kinem. Vhodnějším způsobem by mohlo být kategorické rozčlenění dramaturgického plánu dle struktury obyvatelstva a cílové zaměření na jednotlivé skupiny obyvatel (rodiny, důchodci, děti, apod.). To, co je však pro malé venkovské kino jednoznačným plusem, je snadná dostupnost. Se stále se zvyšujícími cenami pohonných hmot se budou jízdy ze vsi do města na film jen zdražovat. To stejné platí o vlacích a jiných veřejných dopravních prostředcích. Zde tedy leží velká výhoda místního kina. To vše samozřejmě za předpokladu, že o kino bude na vsi zájem. Dalším návrhem k zamyšlení může být skutečnost, že budova kina nemusí

být užívána čistě jen k promítání filmů. Takový objekt nabízí prostory k dalšímu využití (kavárna, půjčovna filmů, výstavní sál, divadelní sál a další).

Opakem je situace, kdy budova, která má jiné účely (sokolovna, obecní dům, kulturní dům a další) se dočasně stane kinem a proběhne zde občasné promítání. To je přímo ideální řešení pro obec, jejíž obyvatelstvo má zájem o promítání, ale budova kina ve vesnici není. Takové řešení má ale i své nevýhody a to především nepohodlí, pramenící z provizorního zázemí dané budovy.

Dá se říci, že čím větší územní jednotka daná vesnice je, tím zde žije více lidí a nabízí se větší podíl potenciálních zájemců o kino. A samozřejmě čím více zájemců, tím větší šance na to, aby kino prosperovalo a dokázalo se uživit.

Potenciál malého kina stojí a padá s velice důležitým lidským faktorem a to je starosta (případně zastupitelstvo) dané obce. Na jednu stranu může být starosta záměru nakloněn a bude ochoten jej finančně podporovat, na druhou stranu může být osoba starosty ve vztahu k malému kinu pasivní. Pak vzniká logicky určitý konflikt a záměr je obtížné prosadit. Zvláště v době různých finančních krizí, kdy takové aktivity mohou být nahlíženy jako plýtvání penězi.

V rámci klasických projektů nemusí zůstat jen u filmu. Zřetelné je to například u kina Metropol v Olomouci (případně Brno, Plzeň nebo Pardubice, ale i v jiných městech), kde jsou v nabídce také přenosy z Metropolitní opery v New Yorku. Podle toho jak se nápad ujal, lze usuzovat, že existuje cílová skupina, která má zájem o tyto a podobné akce.

Důležité je, aby tyto alternativní projekty našly tu správnou odezvu a aby si lidé dokázaly k nim najít cestu.

1. děti a školy

Promítání pro děti, či celé školy, je oblíbeným dramaturgickým typem mnoha venkovských kin. Mnou zkoumané kino ve Velkém Týnci promítání pro děti pořádá a ohlasy jsou pozitivní. Ideální

jsou tzv. pásma pohádek, která svou pestrostí a častým střídáním postav a prostředí ideálně zabaví malé děti. Pro větší děti mohou být promítnuty celovečerní hrané filmy. Podmínkou však je, aby byly buďto české produkce nebo s dabingem.

2. senioři

Je zjevné (alespoň v místě mého bydliště a v okolních vesnicích), že senioři jsou poměrně aktivní součástí kulturně-spoločenského dění na vesnici. Pravidelně se pořádají nejrůznější akce, určené právě pro tuto vrstvu obyvatel. Vznikají různé seniorské spolky nebo kluby důchodců, které pořádají setkání nejstarších obyvatel obce. Navíc, viděno ze sociologického pohledu, senioři tvoří poměrně velkou část obyvatelstva. Myslím si tedy, že speciální promítání pro tuto sortu obyvatel by mohlo mít úspěch. Tento potenciál pochopili i dramaturgové multikin a například Cinestar Liberec organizuje (nepravidelné) speciální dopolední projekce pro seniory s ošetřovateli. Právě dopolední hodiny jsou pro seniorská promítání ideální. Ojedinele pro starší část obyvatel promítají i pražská kina Aero a Světozor. V případě důchodců je však nejcitelnějším problémem televize, která mnohdy důchodcům ke sledování filmů stačí. Plusem hromadného promítání je však faktor setkání.

3. matky s dětmi

Promítání pro matky s nejmenšími dětmi není zrovna nejčastější strategií kin, ale pokud se najdou zájemci, může se stát úspěšnou. Takové akce však nebývají pravidelné, protože na administrativu a vybavení jsou poměrně složité. Specifiky takového typu promítání je nižší hlasitost filmu (aby mohly děti spát), mírnější intenzita osvětlení sálu, instalace hracích, krmících a přebalovacích koutků, případně možnost uskladnění kočárku.

Například uherskohradištské kino Hvězda nabízí ve vybraných dnech projekce, zařazené do cyklu Baby Bio.⁸⁸

Pravidelné týdenní promítání pro matky s dětmi by bylo asi těžko realizovatelné, nicméně jako oživení a větší pestrost nabídky je to ideální. V obci Grygov, kde bydlím, funguje sdružení maminek s dětmi, které pravidelně pořádá nejrůznější akce pro nejmenší. Proto si myslím, že občasné promítání by mohlo vzbudit zájem. Musí však na to být v kině ideální zázemí a ochotný personál.

4. rodiny

Největším problémem při oslovení a nalákání celých rodin je ten, že rodina je jedním z nejčastějších a nejtypičtějších návštěvníků multiplexu. Je jasné, že malé jednosálové kino nemůže konkurovat multiplexu, když jde o vybavení, pohodlí či nabídku filmů. Rodina není jen nejtypičtějším typem návštěvnictva, je taky ze strany provozovatele multikina i tím nejvítanějším a ekonomicky nejvýnosnějším. Taková rodina zaplatí nemalé částky (v řádech stovek korun) za film, nápoje a popcorn a po filmu ještě navštíví přílehlé obchody, případně si zajde na nákup.⁸⁹ To souvisí s celkovým stavem společnosti,⁹⁰ kdy je prostě chození do multikina takzvaně „IN“. To vím i z vlastní zkušenosti- když jde někdo z mého okolí s dětmi do kina, většinou je tím myšlen olomoucký Cinestar.

To, co však hraje do karet malým kinům, je jednoznačně nižší cena vstupného a vůbec celkových nákladů. Rodina by zaplatila několikanásobně méně, avšak bez vymožeností moderního multikina. Protože rodinná návštěva multikina je celkově docela

⁸⁸ Do kina smí plačtivé děti a kojící matky. Slovácký deník. [online] 2. 12. 2011 [cit. 17. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://slovacky.denik.cz/zpravy_region/do-kina-smi-plactive-deti-a-kojici-matky20111202.html>

⁸⁹ Za předpokladu, že kino je součástí obchodního centra

⁹⁰ Ta je formována především médii v čele s televizí a všudypřítomnou reklamou. Právě reklama, která je v televizi, rádiu, tištěných médiích i na internetu, způsobuje, že při volbě kina většinou divák preferuje multiplex, případně větší městské kino.

drahou záležitostí, a pokud by se objevila možnost navštívit kino v rodné nebo vedlejší vesnici, některé rodiny by návštěvu multikina mohly přehodnotit. Opět tu platí faktor dostupnosti a to jak ve smyslu vzdálenosti, tak ve smyslu ceny vstupného.

5. promítání na přání

Výběr filmu samotnými diváky má taky potenciál k realizaci. Tomuto tématu se věnuji v následující podkapitole, protože právě internet je ideálním místem, kde by se takové hlasování dalo realizovat.

4.5.3 Možnosti internetu při propagaci kina

Většina lidí v dnešní době používá k vyhledávání informací internet. Vzhledem k obrovskému rozmachu a rozsahu této platformy je to pochopitelné. Internetové stránky mohou být téměř okamžitě a z jakéhokoli místa aktualizovány a přístup k těmto informacím má zájemce 24 hodin denně 7 dní v týdnu. Je to tudíž nejideálnější možnost komunikace mezi provozovatelem kina a diváky.

Charakteristické pro stagnující vesnická kina bývá, že nejčastějším způsobem oznámení informací o promítání (titul, den, čas) probíhá formou letáků nalepených na nejrůznějších místech obce, případně strohé vyvěšení informací v obecních novinách. Když už je internet používán, stránky kin mívají převážně statický charakter a obsahují jen základní (a často neaktualizované) informace o programu kina a otevírací době.

Internet je ovšem z hlediska celkového vývoje společnosti nejvhodnějším způsobem propagace kina. Hlavní předností

internetové komunikace je její schopnost přesného zacílení, měření reakce uživatelů, flexibilita a další. V rámci internetové komunikace se využívá mnoho nejrůznějších forem marketingu a reklamy. Cílem je informovat o produktech a službách. To stejné platí také pro kina. Kina by měla využívat internet k prezentaci svého programu, upozornění na probíhající akce a pro celkovou komunikaci se svými návštěvníky. Internet kinům nabízí možnost vytvořit si samostatné a přehledné stránky, kde by návštěvník našel všechny potřebné informace- program, lokalizaci kina, připravované projekty případně historii kina. Velkou příležitostí zde skýtá reklama- možnost prezentace případných partnerů kina a tím vznik sponzorských vztahů.⁹¹

Nejvhodnější formou webové prezentace je trend poslední doby- sociální sítě, mezi něž patří Facebook, My Space, LinkedIn a další. Právě využití těchto sítí pro komunikaci s diváky se už z podstaty sama nabízí. A když vidím obrovskou roli Facebooku a dalších v současné společnosti, předpokládám, že taková forma komunikace s diváky by mohla prospět prezentaci a rozvoji kina. Marketing na sociálních sítích je trendem posledních let. Čím dál více firem využívá Facebook k prezentaci své firmy. Z důvodu největší a nejmasovější obliby se tedy zaměřím na Facebook. V dnešní době je totiž Facebook jednou z nejpoužívanějších sociálních sítí. V České Republice je statisticky tou vůbec nejpoužívanější. Výhodou tohoto druhu komunikace je to, že informace jsou podány v reálném čase a proto může provozovatel kina přizpůsobovat obsah stránek zájmu diváků. Kino tak bude mít lepší možnost na sebe upozornit a mít efektivnější reklamu. Obyvatelé zase budou v užším kontaktu s děním v kině. To vše by ulehčilo a zefektivnilo kontakt s diváky, případně nalákalo diváky nové. Diváci by všechny kroky kina mohli hodnotit, komentovat atd. Také může provozovatel formou anket získat zpětnou vazbu od diváků a podle

⁹¹ Avšak sponzoring malého venkovského kina není z pohledu samotných partnerů příliš lukrativní a vyhledávanou záležitostí. V těchto případech je opět upřednostňován multiplex.

toho pružně reagovat na veškeré připomínky. Na facebookovém profilu se nabízí možnosti pro oznamování novinek, soutěží či jiných akcí kina, možnost zveřejňovat programovou skladbu, informace o filmech, ukázky nebo třeba anketu o to, který film se bude promítat (tzv. filmy na přání). Takový výběr filmů samotnými diváky je však poměrně administrativně a dramaturgicky složitý. Otázkou je, jestli by měl ohlas a vyplatil se.

Nelze se však na věc dívat jen jednostranně. Věc má také svá negativa- potřeba další administrativy a především lidí, kteří by byli ochotní stránky kina vytvořit a pravidelně aktualizovat. Stránky na Facebooku sází na svou aktuálnost a profil, který není pravidelně aktualizován, je v podstatě k ničemu.

4.5.4. Konkurence malých jednosálových kin

Multiplexy

V dnešní době se samotná návštěva kina (bráno z obecného hlediska) poněkud proměnila a stal se z ní druh odpočinkově-rekreační činnosti. Samozřejmě že kino je (mimo jiné) odpočinkovou nebo zábavní činností už od dob rané kinematografie, nicméně v době multiplexů a kombinovaných obchodních domů je návštěva kina vnímána a realizována jinak. Už ani tak nejde o ideu setkávání a kulturní spřízněnosti mezi lidmi. Multikino spíše preferuje jednorázovou formu zábavy. Když srovnám samotně stojící jednosálové kino s multiplexem, první rozdíl, který vyvstane na očích je kontrast izolovanosti (jak ve smyslu možnosti jediné činnosti, tak z hlediska umístění) s mnohočetností využití volného času ve velkém obchodním domě. Malé venkovské kino je zpravidla samostatně stojící budova, které dominuje sál se sedačkami a plátnem, doplněný o promítací

místnost, malé foyer, pokladnu, případně šatnu či toalety. Vše je podřízeno jediné činnosti- promítání filmů. Provozovatel takového kina očekává, že se lidé přijdou podívat na film, koupí si vstupné a následně odejdou a nepočítá už s tím, že potenciální divák by rád svůj zážitek ještě rozšířil. Právě proto jsou tu multiplexy, které nabízejí „spoustu zábavy v jednom balení“, a aktivního diváka, který si po zhlédnutí filmu ještě skočí na kávu a potom nakoupit, vřele vítá. Dalším faktorem, který hraje multiplexům do karet, je volba výběru. Multiplexy totiž koncept klasického kinosálu „roztříštily“ na menší, ale moderně vybavené části-sály, které nabízejí vše od kvalitního zvuku, přes pohodlné sedačky, až po držáky na pití. A především přicházejí multikina s ideou výběru filmu a nabízejí divákovi v jednom dni širší výběr titulů. Dále už je jen na divákovi, který snímek a sál si zvolí. To je výhoda, které malé jednosálové kino už z podstaty nemůže konkurovat. Zvláště v případě rodinných návštěv, kdy rodiče jdou na jeden film a děti pošlou na jiný, hraný ve stejnou dobu v jiném sále.

Další jev, charakteristický pro moderní multiplexy, je možnost konzumovat a pít přímo u filmu (pochopitelně taky možnost tyto potraviny přímo v kině zakoupit). Multiplexy vystupňovaly nabízené pohodlí do takové míry, že diváci považují návštěvu takového kina za činnost, ne nepodobnou sledování jejich oblíbeného filmu doma v obývacím pokoji. Dnešní divák je zkrátka natolik hýčkán, že nemá nejmenší důvod jít na film jinam, než do svého oblíbeného multiplexu. Nástup multiplexů připravil malá jednosálová kina a velkou výhodu a tou je uvádění premiérových hitů. Ty všechny se teď uvádí v rámci multikin a na to mohla ohrožená malá kina zareagovat dvojím způsobem: buď tím, že změnilo a přebudovalo strategii nebo v horším případě úplně skončilo a vzdalo tento nelehký boj. Zde se jen potvrzuje má hypotéza, že zuřivé bojování s multiplexem je zbytečné a spíše kontraproduktivní. Velkou výhodou, kterou malé oproti multikinům mají, je menší vstupné. Jsou diváci, kteří si raději počkají nějaký ten měsíc a půjdou na film do malého kina za

několikanásobně nižší cenu. Ekonomické krize posledních let a snaha ušetřit každou korunu jsou velkými lákadly pro výběr menšího a levnějšího kina.

Domácí kina

Velkým faktorem ovlivňujícím celkovou situaci návštěvnosti kin (i multiplexů) je stále se zvyšující trend „sledování filmů v pohodlí domova“. Prudký rozvoj technologie, který nám přinesl možnost užít si sledování oblíbených filmových titulů (mnohdy i před oficiální premiérou) doma téměř ve stejné kvalitě a se stejným zvukem jako v kině (domácí kina), ubírá diváky jak malým kinům, tak multikinům. *„S nástupem nových médií, především digitálního umění a internetu, začal kinematografický aparát ztrácet své dominantní postavení hned na několika úrovních. Pod vlivem pohodlné varianty televize, zapůjčení filmového titulu na videokazetu, digitálním médiu nebo jeho stažení z internetu ochabnul divácký zájem o návštěvu kina v souladu s názorem amerického filmového teoretika Noela Carrolla, který staví obsahy pohyblivých obrazů nad kontext jejich prezentace. Jinými slovy divákovi může být jedno, kde pohyblivé obrazy uvidí, důležitá je především sama jejich existence a tu lze zprostředkovat prostřednictvím videa, internetu atd.“⁹²* Přesun konzumace filmových děl do pohodlí domova souvisí s celkovým stavem společnosti a především s mohutným rozvojem technologií jako je kabelová televize nebo domácí kino. Tyto dříve hůře dostupné a drahé technické vymoženosti se stávají čím dál modernějšími a zároveň čím dál levnějšími. Nač tedy platit za každou návštěvu kina, když se dá zafinancovat jednorázová investice na instalaci a kino může mít divák doma? I stále se rozvíjející 3D technologie, která donedávna byla výsadou jen těch nejmodernějších kin, se dá

⁹² JANČÍK, Alexandr. On-line databáze českého audiovizuálního umění. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Současný český a slovenský film: pluralita estetických, kulturních a ideových konceptů. Sborník z česko-slovenské filmové konference, uskutečněné v Olomouci ve dnech 11. - 14. 11. 2010*, Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010. ISBN 978-80-244-2605-1 brož str. 128-129

pořídít domů do obývacího prostoru. Nutno však dodat, že technologicky na tom domácí 3D kina nejsou na takové úrovni jako oficiální 3D kina. Je ale jen otázkou času, kdy této úrovně dosáhnou. Tyto technologické novinky znamenaly „mohutné změny, které v průběhu posledních dvou desetiletí zasáhly instituci kinematografie. Tyto změny jsou výsledkem spojení linií technologického a ekonomického vývoje, díky nimž přestalo být kino primárním místem konzumace filmů. Vlivem nových elektronických technologií, které doplnily televizi, zvláště videopřehrávače, satelitu a kabelových systémů (DVD, Blue-ray disků a domácích kin, pozn. aut.), se hlavním místem sledování filmů stále více stává domácí prostor a výrazně se proměňují i podmínky, v nichž může interakce diváka s filmem probíhat.“⁹³

Internet

Budoucnost kin je velice ovlivněna velkým množstvím pirátských kopií. Není žádným tajemstvím, že už při premiérách v multikinech vznikají první kopie, které rychlostí blesku letí po internetu. Dá se říci, že 14 dní po premiéře je množství kopií tak velké, že ovlivňuje návštěvnost filmu. Souvisí to s předchozím odstavcem o konzumaci filmů v soukromí domova. Stejný názor má i vedoucí kina Velký Týnec p. Kolečkář: „Na internetu je dnes tisíce, miliony filmů, které je možno stáhnout několika kliknutími. Pak si takový film nahraju na flash disk a pustím na 120 palcové televizi. Jaký význam pak má návštěva kina?“⁹⁴ Ačkoliv to zní od člověka, který je na návštěvnících kina závislý, poněkud kontraproduktivně, nelze, než dát mu za pravdu. Je to jen konstatování stávajícího stavu společnosti. I když se v poslední době boj proti internetovému pirátství přiosťruje, jsem přesvědčen, že vymýtí jej úplně je nemožné.

⁹³ HANSEN, Miriam. Raná kinematografie, pozdní kinematografie. In SZCZEPANIK Petr (ed.). *Nová filmová historie*. 1. vyd. Praha: Herrman a synové, 2004. 528 str. ISBN 80-239-4107-0 str. 264

⁹⁴ Rozhovor s panem Kolečkářem proběhl ve Velkém Týnci dne 29. 3. 2012.

Další faktory ovlivňující návštěvnost

Nepřímými konkurenty myslím především nefilmové faktory. Ty také do jisté míry ovlivňují návštěvnost. Patří sem třeba počasí, finance, dostupnost kina. Velký výběr dalších kulturních a volnočasových aktivit v obci lze taky považovat za konkurenční faktor.

5. Kino ve Velkém Týnci

5.1 Charakteristika obce Velký Týnec

Velký Týnec je nevelká obec, ležící asi 8 kilometrů jihovýchodně od hanácké metropole Olomouc. Mimo samotné území obce patří pod její pravomoc ještě Vsisko a Čechovice.⁹⁵ Nejvyšším bodem území Velkého Týnce je vrchol lesa Chlumu s nadmořskou výškou 344 m. n. m.

Hospodářský život obce je bohatý a prosperující. Je zde pěstováno velké množství chmele, obilí a z hospodářského dobytka se zde chová především skot a koně.

V současné době žije v obci něco přes 2,5 tisíce obyvatel. Průměrný věk činí 37,2 let. V obci se nachází základní škola, mateřská škola, pošta, zdravotnické zařízení, kulturní dům či policejní stanice. A samozřejmě také kino. Obec je propojena autobusovými linkami se všemi okolními obcemi a především s Olomoucí. Nejbližší železniční stanice je v sousední obci Grygov. Na pomezí katastru Týnce a Vsiska se táhne silnice I. třídy Olomouc- Přerov. Na území Vsiska také leží jedno z největších obchodních center v kraji- OC Olympia. Na kopci nad Týncem, který se nazývá Hradisko, stojí stejnojmenná kamenná mohyla, která byla vybudována na počest vzniku samostatného Československa. Při příležitosti odhalení mohyly roku 1923 zavítal na Hradisko taky první československý prezident T. G. Masaryk. Obec je součástí tzv. mikroregionu Království.⁹⁶ V obci je kvalitně zastoupena sportovní činnost. Týnec má několik sportovních klubů-

⁹⁵ Tyto obce byly dříve samostatné, až roku 1976 byly připojeny k Velkému Týnci.

⁹⁶ Mikroregion Království je sdružení 13 hanáckých obcí v jihovýchodní části olomouckého regionu. Založeno 1999, název podle lužního lesa Království, který je přírodní rezervací. Cíle sdružení jsou např. podpora venkovské turistiky, společný postup v oblasti rozvoje celého regionu či společná péče o nejrůznější památky nebo využití netradičních zdrojů.

fotbalový, volejbalový nebo gymnastický. Funguje zde také celá řada spolků- myslivecký, skautský, hasičský nebo zahrádkářský. Ve znaku obce jsou tři kužely, které symbolizují 3 části obce Velký Týnec a ve spodní části znaku je bílá radlice, jež má představovat zemědělský charakter zdejší krajiny. Autorem stávajícího obecního znaku je významný český heraldik Jiří Louda.⁹⁷ Velký Týnec oslavil v roce 2007 800. výročí od první písemné zmínky.

5.2 Stručná historie obce

První písemná zmínka o obci se datuje do roku 1207. Původní jméno obce bylo Týn. Koncovka – „ec“ byla přidána slovanskými kmeny a znamenala „osada na malém vršku.“ Ve 13. Století byla obec rozšířena o její největší a podstatnou část. V té době byl také výrazně ovlivněn a zkvalitněn kulturní život v obci- byl postaven kostel a fara. V letech 1750-1760 byl postaven nový kostel Nanebevzetí Panny Marie, který v obci stojí dodnes a je jedním z nejvýraznějších prvků týneckého panoramatu. Nejtěžší období zažila vesnice během švédské okupace. Švédové vtrhly do Olomouce v červnu 1642 a zůstali zde 8 let. Za tu dobu ztratil Olomouc (ale i okolní vesnice) velkou část obyvatelstva a ti, co přežili, tak uprchli. Drancování se nevyhnul ani Velký Týnec. Ten ztratil přibližně polovinu obyvatel. Roku 1645 úbytku obyvatel také negativně dopomohla morová epidemie. Dalšími průtahy vojsk trpěl Velký Týnec (ale i ostatní obce v okolí Olomouce) v době napoleonských válek. Během okupace za 2. světové války bylo nacisty vězněno 12 zdejších občanů, z nichž 2 přišli o život. Důvodem zatčení některých bylo jejich napojení na odbojovou organizaci Obrana národa. Během války bylo několik budov zničeno, avšak v porovnání s jinými moravskými obcemi, přežil

⁹⁷ Mimo jiné autor návrhu nynějšího znaku České republiky.

Velký Týnec válku bez větších škod. Po válce a během komunistického režimu se obci nevyhnula vlna násilné kolektivizace zemědělství, která neměla vliv pouze na krajinu, ale i na vzhled samotné obce. Největšího rozvoje se vesnice dočkala koncem 70. let a v průběhu 80. let, kdy byly postaveny některé důležité budovy- požární zbrojnice (1978), nová mateřská škola (1981), zdravotní středisko (1987), sportovní areál u místní základní školy (1988) a nákladem obce byl zrekonstruován zámek.⁹⁸ Po pádu komunistického režimu se díky soukromé iniciativě občanů změnila tvář vesnice. Stavěly se nové domy, opravovaly ty staré, otevřely se nové obchody s novými nabídkami služeb. V roce 2004 bylo na katastrálním území obce otevřeno výše zmíněné obchodní centrum Olympia, následované o několik let později stavbou velkoobchodních skladů společnosti Kaufland.

5.3 Kulturní dění

Tradice lidové kultury obce sahají až do pohanských dob, kdy se na jejím území provozovali nejrůznější rituály a obřady, které byly většinou zaměřené na počasí, úrodu a další. Z uměleckých druhů se zde pěstovaly především lidové pohádky, pověsti, písně a tance. Velkou tradici zde má školská činnost. První zmínka o škole je z Lánského rejstříku z let 1669- 1679. Vyučující tehdy ještě nebyly učiteli v pravém slova smyslu. Byly to hlavně varhaníci a členové kostelních kůrů, případně zpívali při svatbách a pohřbech.

Ve Velkém Týnci se bohatě rozvíjely také spolkové aktivity. Nejstarší spolek byl založen roku 1878 a nazýval se Řemeslnický. Roku 1881 započal svoji činnost čtenářsko- pěvecký spolek „Svornost“, který byl o 18 let později přejmenován na Odbor

⁹⁸ Dnes v něm sídlí obecní úřad a restaurace Na Zámečku.

Národní jednoty. Zastoupení zde měla také Tělocvičná jednota Sokol.⁹⁹ Její aktivity byly přerušeny první světovou válkou. Po válce byla činnost obnovena, avšak následná německá okupace spolek opět umlčela. Po druhé světové válce však byla jednota znovuoživena. Dalším týneckým spolkem byla Jednota československého Orla¹⁰⁰, která měla mimo tělovýchovné aktivity také zájmy politického a křesťansko-společenského rázu. Především výše zmíněná Tělocvičná jednota Sokol měla velký vliv na kulturní a sportovní vyžití obce a to konkrétně organizací stavby sokolovny. Ta byla postavena díky bratrům Prečanovým v letech 1901-1902. V budově byl zřízen sál s galerií a jevištěm. Avšak budova, co se týče velikosti, nevyhovovala a musela být roku 1932 značně rozšířena. Tak vznikl druhý sál sokolovny se šatnami, umývárnou, čítárnou, letní verandou a dalším příslušenstvím. Velkou chloubou obce byl také tradiční sbor dobrovolných hasičů. Kulturní život obce v padesátých a šedesátých letech nebyl příliš rozvinutý. Velkou roli zde hrály pro režim typické pokusy o hromadné organizování zábavy. Avšak tyto pokusy nedosáhli výraznějšího úspěchu. Největší průlom znamenala televize, která se postupně od konce 50. let dostala skoro do všech domácností. Pro režim byla vítaná, protože sloužila jako prostředek ideové propagace. Pozitivním kulturním počinem bylo založení vesnických novin s názvem „Velkotýnecký zpravodaj“¹⁰¹, případně založení hudební školy Antonína Tomka.¹⁰² Od poloviny šedesátých let se kultura v obci začala probouzet. Na tom mělo největší zásluhu vybudování Společenského domu. Zde se začaly pořádat plesy, v prostorách domu hrálo ochotnické a loutkové divadlo (hostovala zde také profesionální divadla) a organizovaly se koncerty. Co se týká církevních organizací, působí na území

⁹⁹ Založena roku 1897

¹⁰⁰ Založena roku 1927.

¹⁰¹ První číslo vyšlo roku 1961.

¹⁰² Založena v témže roce.

obce církev římskokatolická, která má ve vesnici nejsilnější a nejdelší tradici.¹⁰³ Další týneckou církví je církev československá, která sídlí v budově Husova sboru. Velkou kulturní hodnotu má národopisný soubor „Týnečáci“, který vznikl roku 1986 a v podstatě dodnes zaměřuje svou činnost na tzv. hanácko-čuhácký region a zpracovává jeho historii. Soubor má vlastní muziku, taneční a pěvecký soubor a taky vypravěčskou skupinu, která využívá právě čuháckého nářečí.

5.4 Historie kina ve Velkém Týnci

Promítání filmů ve Velkém Týnci má dlouhou tradici. Staré kino bylo součástí nově postavené sokolovny a jeho historie se píše od roku 1925, kdy bylo do budovy sokolovny umístěno. Před přestavbou sokolovny bylo vedeno řízení s československým Státním filmem, protože ten chtěl budovu staré sokolovny převzít do vlastnictví a tím by v podstatě zamezil výstavbě nové. Roku 1957 byl uskutečněn převod budovy kina z působnosti krajského filmového podniku na místní národní výbory.

*„Podle vládního usnesení ze dne 7. prosince 1956 č. 2723 o decentralizaci filmové distribuce a podle vládního nařízení ze dne 16. ledna 1957 č. 4/1957 Sb. o organizaci filmového podnikání byly svolány níže uvedené osoby a provedeno předání do operativní správy... Velký Týnec ke dni 1957“*¹⁰⁴ Spolu s budovou byly předány také okolní pozemky. Novým majitelem se stala Tělovýchovná jednota Sokol Velký Týnec. Zajímavostí je, že kino se tehdy jmenovalo „Haná“.

¹⁰³ Do roku 1848 měla skoro absolutní moc nad chodem celé vesnice.

¹⁰⁴ Vládní usnesení o předání kina. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci. Číslo oddílu 425. Úsek, který je vytečkovaný, byl z důvodu stáří dokumentu nečitelný.

Největší rekonstrukce se kino dočkalo v letech 1979-1984.¹⁰⁵ Ještě než zmíním samotnou přestavbu, budu zde citovat některé údaje, které pocházejí z dobových pramenů z období před rekonstrukcí. Mají popisný charakter a jsou pro pochopení situace důležité, ukazují totiž, z jakých důvodů byla rekonstrukce nezbytná. Z toho důvodu budu psát v přítomném čase, ačkoliv text pochází z doby před rekonstrukcí. Týká se to částí „ STAV BUDOVY KINA PŘED REKONSTRUKCÍ“ a „DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ REKONSTRUKCE“.

STAV BUDOVY KINA PŘED REKONSTRUKCÍ¹⁰⁶

Objekt budovy kina se nachází v okrajové části obce Velký Týnec¹⁰⁷, navazuje přímo na budovu Sokolovny a tvoří s ní jeden navzájem propojený celek. Budovy jsou součástí sportovního areálu TJ Sokol Velký Týnec. Budova je zděná s pálených cihel a z důvodu neprovedené izolace proti zemní vlhkosti je zdivo provlhlé a mokré. V prostorách sociálního zařízení dosahuje vlhkost výšky asi 130 cm. Budova je tvořena třemi samostatnými budovami. Hlavní část tvoří vlastní kinosál. Vstupní část je dvoupodlažní a v přízemí této budovy je vestibul s pokladnou. V patře je umístěna promítací kabina a dvě provozní místnosti. Část budovy tvoří sociální zařízení, které naprosto neodpovídá hygienickým předpisům a je v havarijním stavu. Stropní konstrukce nad vstupní částí budovy je z dřevěných trámů a je taktéž ve

¹⁰⁵ Ve skutečnosti se nejednalo o celkovou rekonstrukci budovy, ale o stavební úpravy, změnu interiéru a přístavbu některých částí. Ve své práci ale budu úpravy nazývat pojmem rekonstrukce.

¹⁰⁶ Rekonstrukce kina ve Velkém Týnci, investiční záměr, OKS Velký Týnec. Číslo oddílu 425. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci.

¹⁰⁷ Kino leží u křižovatky ulic Sokolská a Bystřická. Přesná adresa kina je Sokolská ulice, č. p. 425.

špatném stavu. Současný stav budovy naprosto neodpovídá požadavkům hygienickým a požárním a to jak po stránce dispozičního řešení, tak po stránce technické. Interiér a exteriér budovy kina je naprosto neestetický a neodpovídá potřebám kulturního využití. Tento stav negativně ovlivňuje návštěvnost tohoto kulturního zařízení obce.

DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ REKONSTRUKCE¹⁰⁸

Celková konstrukce kina je řešena v souladu s platnou oborovou normou ON 735251 „Předpisy pro projektování investiční výstavby KINA“. Návrh je řešen tak, aby prostory a konstrukce kina byly rekonstrukcí dotčeny co možná v nejmenší míře. Přístavba sociálního zařízení však musí být odstraněna. Stávající vestibul, který je přístupný z hlavní ulice, nevyhovuje ani svým přímým vstupem z ulice, ani plochou, která je stanovena na hodnotě minimálně 35m². Tato hodnota je stanovena vzhledem ke kapacitě sálu, což je 140 sedadel. Ve vestibulu bude umístěna šatna, pokladna a vstupy do kinosálu a sociálního zařízení. Z boční strany bude rovněž samostatný vstup do schodišťového prostoru a odtud do patra. Z chodby patra bude vstup do úpravny filmů, odtud do promítací kabiny a nakonec do strojovny. Přístavba v patře bude upravena na klubovnu, která se bude skládat z vlastní klubovní místnosti, šatny a WC. Velikost a provedení sociálního zařízení již bude odpovídat současným hygienickým normám a požadavkům. Při návrhu interiéru se vycházelo z požadavků na akustiku v sále. Aby bylo dosaženo normou požadované doby dozvuku, bylo nutno pro realizaci dodržet předepsané množství a rozmístění akustického materiálu. Provoz kina musel být úplně zastaven mimo jiné také kvůli havarijnímu stavu elektroinstalace.

¹⁰⁸ Rekonstrukce kina ve Velkém Týnci, investiční záměr, OKS Velký Týnec. Číslo oddílu 425. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci.

REKONSTRUKCE A DALŠÍ ÚPRAVY

Stavba samotná byla zahájena roku 1979. Dokončena byla v roce 1984. Celkové náklady činily 2,6 mil. Kčs. Schválená žádost o stavební povolení pro přístavbu byla vydána roku 1980¹⁰⁹. Důvody rekonstrukce jsou uvedeny výše. Během rekonstrukce tedy proběhly tyto úkony: byl vybudován nový dvoudveřový vstup, sociální zařízení pro muže a ženy, šatna, pokladna, bufet, kotelná, uhelna a akumulátorovna. Ve druhém patře byla vybudována klubovna, sociální zařízení pro muže a ženy, úpravna filmů, promítací kabina a strojovna. Spolu s tím byly provedeny také drobné úpravy venkovního okolí.

Roku 1997 byla provedena rekonstrukce vodovodní přípojky, připojení na obecní kanalizaci a plynofikace objektu. Poměrně důležitou proměnou a modernizací prošlo technické vybavení v roce 2001. Do sálu byl dodán a instalován čtyřkanálový zvukový systém DOLBY SURROUND PRO LOGIC¹¹⁰ a pořídilo se nové promítací plátno v hodnotě cca 40 000 Kč. Celková cena této přestavby byla zhruba 225 000 Kč. Dodány byly i další nezbytné součásti: zesilovač Sony TA 8AS¹¹¹, 3ks reproduktorů BS 1500, efektové reprosoustavy, odposlech kabiny a použité promítací přístroje Meo Box 5XB-1.¹¹² V souvislosti s tím byla upravena elektroinstalace a provedena výměna elektrických kabelů.

¹⁰⁹Stavební povolení uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci. Evidence nemovitostí. Číslo oddílu 425.

¹¹⁰ Jde o vícekanálový prostorový zvuk. Kódování probíhá tak, že centrální kanál je rovnoměrně rozprostřen mezi levý a pravý přední kanál a surroundový kanál je zakódován s fázovým posuvem, tímto způsobem je zakódována 4.0kanálová zvuková stopa. Původně byl tento systém navržen pro využití v kinech, kde k zakódování prostorového zvuku musely vystačit dva kanály Dolby Stereo. Jedná se o druhou generaci systému Dolby Surround – oproti svému předchůdci je u Dolby Pro Logic použito vylepšené kódování zlepšující směrovost jednotlivých kanálů.

¹¹¹ Pochází z olomouckého kina Metropol.

¹¹² Taktéž z kina Metropol.

5.5 Podmínky provozu kina

5.5.1 Distribuce

Pokud má kino zájem o film od určité distribuční společnosti, musí s ní uzavřít smlouvu,¹¹³ ve které jsou vytyčeny podmínky zapůjčení. Kino ve Velkém Týnci má nebo mělo uzavřenou smlouvu s distribučními firmami, jako jsou Falcon a.s., Prospero s.r.o, Bioscop a.s., SPI International Czech republic s.r.o, Aerofilms s.r.o a s dalšími. Platby za film jsou potom prováděny ve formě tzv. fixního půjčového. Jde o pevně stanovenou částku, kterou zaplatí provozovatel kina za pronájem kopie za jeden den. Kopie je k dispozici na 24 hodin, během může být film promítnut vícekrát. Provozovatel kina musí zaplatit i v případě, že mu na film nikdo nepřijde.

Dovoz filmových kopií dříve zajišťovaly České dráhy, což znamenalo, že bylo nutno jet pro filmy do sousedního Grygova, kde je nejbližší železniční stanice. V posledních letech dovoz filmů do týneckého kina zajišťuje hlavně Česká pošta. Samotný dovoz si hradí kino samo, respektive obec.

¹¹³ Smlouvy uzavírá obec, jakožto provozovatel kina.

5.5.2 Sledování stavu kina

Každé dva roky je prováděna technická kontrola stávajícího zařízení kina. Technik,¹¹⁴ který přijede na kontrolu, vypíše technickou zprávu o stavu projektoru, plátna a dalšího zařízení. Tyto zprávy jsou velice důležité pro distribuci, protože na základě nich jsou potom kinu zapůjčeny filmové kopie. Distributor si tak vlastně zjišťuje, jestli není technika kina v žalostném stavu. V takovém případě by pochopitelně kopie neposkytnul. Po kontrole dostane kino revizní zprávu,¹¹⁵ která obsahuje hodnocení a případné nedostatky, jež je potřeba opravit. Technická aprobace je platná na 2 roky a poté se musí opět obnovovat. Jde o podobný princip jako technické kontroly u automobilů.

V kině však probíhají i další revize- revize kotlů, elektrického zařízení nebo hasicích přístrojů. Zařízení kina musí být zkrátka stále udržováno v takovém stavu, aby nehrozilo žádné nebezpečí pro diváky a zaměstnance. Celuloid je velice hořlavý materiál, a proto je otázka bezpečnosti důležitá. Všechny tyto úkony ale stojí další peníze. Tím se dostávám k otázce financí.

5.5.3 Finance

Majitelem kina je obec a ta má stále zájem o fungování kina. Iniciativa vedení obce je pro kino nezbytná a bez jejich dotací by byla situace mnohem složitější. Kino by se bez obecních financí samo neuživilo. Příjmy ze vstupenek by nedokázaly pokrýt náklady

¹¹⁴ Specializovaný technik s certifikátem, který kontroluje i další kina včetně olomouckého Metropolu.

¹¹⁵ Kopie v přílohách.

na provoz kina a statistiky by si mohly připsat další zavřené venkovské kino. Pokud by se obec ke kinu otočila zády, byl by takový konec nevyhnutelný.

5.5.4 Konkurence

Správce kina pan Kolečkář podle vlastních slov příliš nepocituje odliv diváků do multikina. Důvodem jsou podle něj především finance. Pravidelní diváci kina ve Velkém Týnci využívají této finančně dostupnější varianty, než aby zaplatily několikanásobně vyšší cenu za návštěvu Cinestaru. „*Multiplexy nás nezajímají. My zkrátka chceme provozovat kino a lidem nabízet co nejširší spektrum zábavy,*“ říká starosta obce Petr Hanuška a dodává: „*Nabízíme lidem na vesnici jít za rozumné peníze na film, který je starý měsíc a půl či dva měsíce. Navíc máme výbornou dramaturgyni, která má nápady a umí do kina přilákat lidi. Multiplexy nám starosti nedělají. Mám ohlasy z Olomouce, kde lidé říkají: my si počkáme a raději přijedeme na film k vám za čtyřicet korun.*“¹¹⁶ Dost taky záleží na tom, jak atraktivní film se zrovna promítá. Jsou filmy, které přilákají spoustu lidí i z okolních vesnic, ale jsou taky filmy, které diváky příliš netáhnou.¹¹⁷ Konkurenci však pan Kolečkář pocituje především v televizním vysílání a domácích kinech. Televize s kvalitním obrazem, zvukem a mnoha kanály je už dnes poměrně běžná a lidi to odrazuje od návštěvy kina. Velkou konkurencí je také internet a stahování filmů.

¹¹⁶ Velký Týnec: na vesnici promítají dál, multiplex jim nevádí. Olomoucký deník. [online] 28. 12. 2007 [cit. 17. 12. 2011]. Dostupné z WWW: <http://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/kino-velky-tynec-20071228.html>

¹¹⁷ Podle slov vedoucího kina byla největší návštěvnost na velkoфильmech Pearl Harbor (Pearl Harbor. Režie Michael BAY. USA, 2001) a Titanic (Titanic. Režie James CAMERON. USA, 1997).

5.5.5 Dramaturgie

V kině se promítá každý pátek. V dřívějších letech se promítalo každou středu a pátek, ale z důvodu malé návštěvnosti ve středních termínech se zůstalo jen u pátku. Promítačem je pan Jaroslav Navrátil¹¹⁸, bývalý starosta Vsiska. Dramaturgyní kina je paní Marie Janečková. Ta vybírá a shání jednotlivé filmy. Správcem kina je už zmíněný pan Miroslav Kolečkář. Do kina se sjíždějí lidé i z okolních vesnic (Přestavlky, Velká Bystřice, Grygov, Mrsklesy). Kino má kapacitu 150 míst, a když je film hodně atraktivní, bývá kino vyprodané. Velice oblíbené jsou představení pro děti. Obecní úřad nabízí tzv. rodinné pasy, které jsou určeny pro rodiče s dětmi a zaručují slevu 20% na vstupném. Vždy v první pátek v měsíci se pořádají dětská představení pro mateřské školy z okolí. Dramaturgie se malým divákům musela přizpůsobit a promítají se pásma krátkých pohádek. Důvod je jednoduchý- děti takového věku by nedokázaly udržet pozornost u celovečerní pohádky. V posledním týdnu před vánočními svátky a v posledním týdnu před letními prázdninami se promítá také pro základní školy. Výběr filmu probíhá tak, že si vedení školy zvolí titul a ten se pak dramaturgyně pokusí sehnat. Kino pořádá představení také pro nejstarší vrstvu obyvatel.

5.5.6 Kontakt s diváky

Program kina je zveřejňován na každý další měsíc a obsahuje název filmu, stručný popis, délku, cenu vstupného, čas projekce a informace o přístupnosti. Plakáty s výběrem titulů jsou vylepeny na nejruznějších místech v obci a také v okolních vesnicích. Stejný

¹¹⁸ Pro funkci promítače je potřeba mít promítací průkaz a absolvovat speciální kurz pro promítače.

dokument je pak součástí obecních novin, které se jmenují Týnecké noviny, a v souboru pdf je vyvěšen také na webových stránkách obce. Vstupenky je možno zakoupit ve formě předprodeje týden před představením.

5.6 Návštěvnost

Veškeré informace o návštěvnosti jsem čerpal z dokumentů, které fungují jako vyúčtovací doklady o odvodu 1 Kč a posílají se Unii filmových distributorů.¹¹⁹ Vyúčtování se provádí každé čtvrtletí roku a obsahuje základní informace o kině, adrese, kapacitě, typu techniky, provozovateli atd. Nejdůležitější z hlediska sledování vývoje návštěvnosti pro mě byly tabulky, nacházející se v dolní části tohoto dokumentu. Lze z nich vyčíst počet představení za každý měsíc v daném čtvrtletí, konkrétní návštěvnost v těchto měsících a samozřejmě hrubé tržby kina. Provozovatel kina musí tyto dokumenty pravidelně vyplňovat a kopie pečlivě archivovat. Při opoždění posílá Unie filmových distributorů upozornění a při další nečinnosti ze strany provozovatele hrozí pokuta až 10 000Kč. Abych ukázal, jak takový účetní doklad vypadá, vložil jsem jeden do příloh.¹²⁰ Jelikož se pan Kolečkář, který mi dokumenty poskytl, stal správcem kina až od roku 1996, návštěvnost budu mapovat od roku 1997 (podklady k roku 1996 nebyly k dispozici). Pana Skopalíka, který byl správcem kina před rokem 1996, se mi nepodařilo vyhledat a kontaktovat. K dispozici jsem tedy dostal účetní výpisy od roku 1997 do roku 2011. Ačkoliv jsou dělené na čtvrtletí, budu návštěvnost zpracovávat po jednotlivých letech a vždy sečtu hodnoty za 4 čtvrtletí daného roku. Veškeré údaje

¹¹⁹ Tyto dokumenty jsou uloženy v kanceláři pana Kolečkáře.

¹²⁰ Nevyplněný vzor dokumentu je volně ke stažení na webových stránkách Unie filmových distributorů.

vložím do tabulky, aby byl celkový vývoj návštěvnosti lépe patrný. U jednotlivých let si budu všimnout 3 hodnot- návštěvnost, počet představení a celkové hrubé tržby kina za daný rok. Dodám ještě, že počet představení nezahrnuje prázdninové měsíce, protože v těchto měsících kino nepromítá a probíhají zde nejnужnější úpravy a údržba. Do celkového počtu představení jsou započítány všechny uskutečněné projekce (včetně představení pro důchodce, školních a dětských představení, mimořádných představení aj.). Hrubé tržby jsou po odečtení 1,- Kč příplatku z každé vstupenky ve prospěch Unie filmových distributorů. Zároveň jsou však uvedené hodnoty bez odečtu DPH a dalších poplatků- část z každé vstupenky se ještě jako poplatek odvádí organizaci OSA.¹²¹ Do OSY se posílá kopie zprávy a ta si podle ní provede vyúčtování. Tučným písmem jsem oddělil nejvyšší hodnoty všech 3 sledovaných parametrů.

Rok	Počet představení	Návštěvnost	Hrubé tržby (v Kč)
1997	11	942	8478
1998	43	3370	46210
1999	42	3424	46236
2000	42	2969	40043
2001	47	4486	59860
2002	39	4490	42674
2003	66	6299	157565
2004	55	6895	150722
2005	58	4309	120616
2006	75	4978	143911
2007	70	4682	141119
2008	59	4607	140583
2009	65	4413	154519
2010	64	5308	185232
2011	58	4681	151897

¹²¹ Ochranný svaz autorský.

V tabulce je tedy vypsány údaje za sledovaných 15 let. K roku 1997 jsem měl k dispozici pouze údaje k 3. čtvrtletí a proto jsou hodnoty tak nízké. V těchto měsících se odehrálo 11 představení, na které přišlo 942 diváků. Roky 1998, 1999, 2000, 2001 a 2002 vykazují víceméně podobné hodnoty. Za tohle období se odehrálo v průměru 43 představení za rok, na které přišlo průměrně 3748 diváků. Celkové tržby za těchto 5 let činí 235 023 Kč. Skoková změna tržeb přichází v roce 2003. Je to z tabulky patrné. Prudké zvýšení tržeb bylo způsobeno častějšími představeními a zvýšením ceny vstupného. Celkové tržby za rok 2003 činí 157 565 Kč. V tomto roce proběhlo 66 představení, na které přišlo 6 299 diváků. To je oproti dřívějším rokům vyšší hodnota. V roce 2004 bylo sice méně představení, ale přišlo více diváků. Návštěvnost v tomto roce dosáhla nejvyšší hodnoty za celé sledované období. Tržby se držely také poměrně vysoko- 150 722 Kč. Rok 2005 přinesl mírné snížení počtu diváků. Na 58 představení jich přišlo 4309. Tržby tím pádem poklesly na hodnotu 120 616 Kč. V roce 2006 proběhlo rekordních 75 představení, které si nenechalo ujít 4987 diváků. Tržby se vyšplhaly na 143 911 Kč. Následujícího roku se promítalo 70krát a přišlo 4682 diváků, za něž kino utržilo 141 119 Kč. Rok 2008 přinesl snížení počtu představení na 59. Z počtu 4607 návštěvníků mělo kino tržbu 140 583 Kč. V roce 2009 navštívilo 65 promítání 4413 diváků a tržby se vyšplhaly na 154 519 Kč. Rekordní tržbu kino obdrželo v roce 2010- 185 232 Kč. Tohoto roku navštívilo kino 5308 diváků a hrálo se 64krát. Posledním sledovaným rokem je 2011. V minulém roce se odehrálo 58 představení, které navštívilo 4681 diváků. Tržby oproti roku 2010 klesly a to konkrétně na hodnotu 151 897 Kč.

Když tedy těchto 15 let shrnu, nejvýdělečnějším rokem byl rok 2010 a nejvíce lidí kino navštívilo v roce 2004.

5.5.7 Digitalizace a budoucnost kina

Digitalizaci obec do budoucna plánuje. Nemá na výběr- pokud by se nepovedla, kino by mohlo své aktivity ukončit (viz kapitola o digitalizaci). Peníze na to však zatím nejsou. Prozatím je v plánu nákup levnějšího typu digitálního projektoru, který vyjde zhruba na 50 000 Kč. Ten by měl přehrávat DVD a Blue-Ray disky. Prognóza do budoucnosti je taková, že provozovatel se bude snažit (v závislosti na financích) držet krok s moderními technologiemi, protože jedině tak bude možno dále promítat. Základem je tedy pořídit takové vybavení, které bude schopno akceptovat digitální formát. 35mm kopie jsou na ústupu a ty, co ještě obíhají po kinech, jsou v tak žalostném stavu, že brzo budou stejně nepoužitelné. Vše samozřejmě záleží na dobré finanční situaci obce a na vedení, které bude i nadále aktivity kina podporovat. Stejný názor má pan Kolečkář: *„Jakmile neudržíme krok s technologickými novinkami, nebudeme promítat.“*

Závěr

Malá jednosálová venkovská kina jsou bez pochyby těmi nejohroženějšími. Po roce 1989 mnoho z těchto kin zkrachovalo nebo se dostalo do stavu, kdy diváků chodilo na představení minimum. Nezřídka musela být některá promítání dokonce zrušena pro úplný nezájem. Kina, která byla zavřena, a nepodařilo se najít prostředky na jejich obnovu, nyní chátrají, a jediné, co po nich zbylo, je historie. Velký rozmach multikin, stejně jako trendy poslední doby- domácí kino a stahování filmů z internetu, jsou největšími konkurenty nejen těchto malých kin na vesnicích, ale i těch větších, městských.

Jaká je budoucnost malých jednosálových venkovských kin? Upřímně řečeno ne moc příznivá. Rozhodně však ne beznadějná. Na majitele a provozovatele těchto kin je uvaleno jakési ultimátum. Buď projdou procesem digitalizace a budou moci promítat digitální kopie a to včetně nových filmů nebo v horším případě se budou muset spolehnout na tu malou zásobu 35mm kopií, které jsou ještě k dispozici. Tím se ale ošizují o nové (a nutno říct, že pro mnohé diváky atraktivní) filmy. Takové filmové novinky pak budou výsadou pouze multiplexů a plně digitalizovaných jednosálových kin.

Éra digitalizace postoupila natolik, že z plánovaných cca 160 premiér na rok 2012 bude pouhých 29 na 35milimetrovém filmovém pásu. Ostatní do kin přijdou na digitálních nosičích. Například distribuční firma Bontonfilm již uvádí filmy, které jsou pouze v digitální podobě. Sehnat nedigitální kopie začíná být velkým problémem a v budoucnu úplně nejspíše úplně vymizí. To je však přirozený důsledek přechodu na digitální formát.

„Kdo chce to svoje malé kino na vesnici zachránit, musí prostě najít prostředky, jakým způsobem kino zdigitalizovat,“ říká Jan Konopásek, místopředseda Unie digitálních kin.¹²²

V současné chvíli probíhá nahrazování 35mm filmových projektorů digitální technologií, s čímž souvisí také změny ve způsobu distribuce. Pokud kina nevyužijí přestavby na digitální promítání, bude jim znemožněn přístup k novým filmovým premiérám (ty totiž budou distribuovány jen v digitální formě). Digitalizace by teoreticky měla dát kinům šanci promítat filmové premiéry ve stejnou dobu jako multiplexy. Distributoři však dávají přednost právě multiplexům a na menší kina se dostává později. Situaci ještě zhoršuje rozmach pirátských kopií, které kolují po internetu mnohdy ještě dříve, než je v kinech premiéra.

K 31. 12. 2011 je na území ČR evidováno lehce přes 300 digitálních sálů celkem v cca 130 kinech. Přes 100 jednosálových a cca 200 sálů v 26 multiplexech. Ještě je evidováno přes 300 jednosálových kin, především v menších městech, která se digitalizací doposud nezabývala nebo s tím začala za minutu dvanáct. Mnoho z nich si stále myslí, že když jich bude hodně - a hodně jich stále je, že s tím "někdo něco udělá". Myslí si, že mají čas a řeší jiné problémy. Příjmy ze zbytku kin jsou pro distributory tak malé, že vyrábět kvůli nim klasické filmové kopie by bylo nevýnosné.¹²³

To vše jen potvrzuje mou domněnku, že digitalizace je zkrátka základ, bez nějž jsou malá jednosálová (ale i větší městská) kina odsouzena k zániku. V lepším případě bude budova zrušeného kina zachována, ale použije se na jiné účely. I přes tyto nesnáze však není třeba nad venkovskými kiny lámat hůl. Stejně jako tvoří venkov kontrast k městu, tvoří venkovská kina kontrast k městským kinům a multikinům. A stejně jako nabízí multikino

¹²² Musím ponechat 35mm promítačky? Budu je ještě potřebovat? Unie digitálních kin. [online] [cit. 28. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://www.digitalcinema.cz/faq/149-faq07.html>>

¹²³ tamtéž

přepych a pohodlí, nabízí oproti tomu klasické kino atmosféru a pocit sounáležitosti mezi občany obce či malého města. A pokud provozovatel takového kino dokáže sehnat finance na digitalizaci, nepochybně o něj bude ze strany diváků zájem. Důležitá je také propracovaná dramaturgie a vytvoření pohodlného a „domáckého“ prostředí. Pak je možné, aby takové kino bylo právoplatným kulturním stánkem s pravidelnými návštěvníky. Hlavní cílovou skupinou venkovského kina je totiž místní a okolní obyvatelstvo. Venkovské kino je v hierarchii kin v podstatě na nejnižším postu. Na jedné straně jsou tu multikina, která si stále drží monopolní postavení a hned za nimi větší městská kina, která mají už jisté stabilní postavení. To jsou třeba kina v Sokolově, Hradci Králové, Kutné Hoře nebo Olomouci. Venkovská kina jsou sice menší a poněkud opomíjená, nicméně pokud si vybudují určité postavení a najdou si pravidelný okruh diváků, mohou být úspěšné. Ve své práci jsem zmiňoval kino v Kyjově nebo kino v Ivančicích. To jsou kina, která si dokázala své diváky najít a nabídnout jim atraktivní dramaturgii. Je tedy patrné, že úspěšně a rentabilně provozovat venkovské kino je možné. Jen je potřeba splnit několik předpokladů (digitalizace, dramaturgie, propagace, nabídka filmů) a co je nejdůležitější- mít finance na takový provoz.

Zkoumání kina ve Velkém Týnci mi přineslo přehodnocení pohledu jak na provoz samotného kina, tak na vývoj návštěvnosti. Moje hypotézy o týneckém kině se víceméně nepotvrdily. Předpokládal jsem, že diváků, od dob, kdy jsem byl pravidelným návštěvníkem kina, prudce ubylo. Ukázalo se však, že návštěvnost je poměrně stabilní a to stejné se dá říct o celkových tržbách kina. Stejně tak se nepotvrdila má teze o nepropracované dramaturgii. Dramaturgyně kina paní Janečková dokáže vypracovat takový promítací plán, aby uspokojila několik vrstev obyvatelstva- školky, školy, seniory i rodiny. Jedna z mých hypotéz také zněla: kino ve Velkém Týnci má nejlepší časy za sebou. Tato teze se také nepotvrdila. Na rozdíl od jiných stagnujících, případně zavřených venkovských kin je týnecké kino stále aktivní a má své pravidelné

návštěvníky. Budoucnost kina je otevřená a i navzdory tomu, že nejsou finanční prostředky na „velkou“ digitalizaci, je prognóza pozitivní. Stejně jako spousta dalších ještě nedigitalizovaných malých kin zvolilo týnecké kino možnost alternativního způsobu digitalizování a to je systém E-Cinema, čili možnost přehrávání DVD a Blue-ray disků. S touto novinkou se kinu otevírají nové možnosti a snad tu kino bude pro všechny zájemce o film k dispozici co nejdéle. Nejdůležitější ale je, aby se obec ke kinu neotočila zády a nadále jej podporovala a především aby chodili diváci. A pokud se najde dostatek finančních prostředků, časem snad obec kino plně digitalizuje.

ANOTACE

Jméno: Josef Grmolenský

Katedra a fakulta: Filozofická fakulta, Katedra divadelních,
filmových a mediálních studií

Název práce: Strategie venkovských kin po roce 1989

Vedoucí práce: Mgr. Petr Bilík, Ph.D.

Počet znaků: 112 332

Počet příloh: 12

Počet titulů použité literatury: 17

Klíčová slova: kino, venkov, digitalizace, Velký Týnec,
návštěvnost kin, multikino

Charakteristika: Práce se zabývá osudy venkovských kin po roce 1989. Rok 1989 přinesl velké společenské, politické a kulturní změny. Návštěvnost kin však klesala. Ubývalo také klasických jednosálových kin. Na příkladech několika kin ukážu, jakým způsobem lze venkovské kino provozovat a jaké strategie zvolit, aby bylo kino právoplatným účastníkem kulturního dění v dané obci. Část práce je věnována také digitalizaci. Podrobněji se budu zabývat kinem ve Velkém Týnci na Olomoucku. Zpracuji vývoj návštěvnosti v posledních 15 letech a shrnu podmínky provozu kina. Poté se pokusím nastínit možnou budoucnost kina.

ABSTRACT

Name: Josef Grmolenský

Department and faculty: Philosophical faculty, Department of Theatre, Film and Media Studies

Title: Strategy of rural cinemas after 1989

Supervisor: Mgr. Petr Bilík, Ph.D.

Number of characters: 112 332

Number of attachments: 12

Number of bibliography items: 17

Key words: cinema, rural, digitization, Velký Týnec, cinema attendance, multiplex

Characteristic: My thesis deals with the fate of rural cinemas since 1989. The year 1989 brought significant social, political and cultural changes. Cinema attendance had decreased. It was one of the main reasons for the closing of traditional small rural cinemas. On few examples of rural cinema I will show you how to operate a movie theater and what strategies to choose for your cinema to be the rightful part of cultural events in the municipality. Part of my work is about digitization. I will deal in more detail with the cinema of Velký Týnec in the Olomouc region. I process the attendance history in the last 15 years and summarize running conditions of the theater. Then I will try to outline the possible future of the cinema.

RESUME

Práce se zabývá osudy venkovských kin po roce 1989. Rok 1989 přinesl velké společenské, politické a kulturní změny. Ty se přirozeně dotkly také filmového průmyslu. Změnili se způsoby distribuce, objevily se nové distribuční firmy. Návštěvnost kin však paradoxně klesala. To byl jeden z hlavních důvodů mizení klasických malých venkovských kin. Naději pro klesající návštěvnost přinesl nový typ kina- multikino. Zaměřím se tedy mimo jiné i na to, jaký vliv měl vpád tohoto druhu kin na klasické malé biografy. Na příkladech několika venkovských kin ukážu, jakým způsobem lze takové kino provozovat a jaké strategie zvolit, aby bylo kino právoplatným účastníkem kulturního dění v dané obci. Neopomenutelnou částí mé práce bude také pojednání o digitalizaci, možnostech dotací pro obecní kina a významu této změny klasického způsobu promítání za digitální. Podrobněji se budu zabývat kinem ve Velkém Týnci na Olomoucku. Pomocí dostupných archiválií uvedu stručnou historii kina a poté se budu věnovat současnému stavu. Zpracuji vývoj návštěvnosti v posledních 15 letech a shrnu podmínky provozu kina. Poté se pokusím nastínit možnou budoucnost kina. V závěru práce zhodnotím výsledky a uvedu je do komparace s mými hypotézami.

RESUME

My thesis deals with the fate of rural cinemas since 1989. The year 1989 brought significant social, political and cultural changes. Those naturally affected also the movie industry. Distribution ways had changed, new distributed companies had emerged. But paradoxically, cinema attendance had decreased. It was one of the main reasons for the closing of traditional small rural cinemas. New hope for the declining attendance has become a new kind of cinema- the multiplex. So I will focus among others on the influence of invasion of this type of multiplexes on the classic small cinemas. On few examples of rural cinema I will show you how to operate a movie theater and what strategies to choose for your cinema to be the rightful part of cultural events in the municipality. The important part of my work is a treatise on the digitization, funding opportunities for community theater and importance of this changing of the classical method to digital projection. I will deal in more detail with the cinema of Velký Týnec in the Olomouc region. I'll bring you into a brief history of the cinema using all available archival materials and then I'll deal with the present-day situation. I process the attendance history in the last 15 years and summarize running conditions of the theater. Then I will try to outline the possible future of the cinema. The conclusion will evaluate the results and bring them into comparison with my hypotheses.

POUŽITÁ LITERATURA

1. Knihy

ALLEN, Robert C. – GOMERY, Douglas: Film History. Theory and Practice. New York: McGraw – Hill, 1985.

BLAŽEK, Bohuslav. Venkov, města, média. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství, 1998. 362 s. Studie; sv. 16. ISBN 80-85850-59-1.

Český venkov 2001: instituce. Část 1. Vyd. 1. Praha: Credit, 2001. 207 s. ISBN 80-213-0863-X

HALADA, Andrej. Český film devadesátých let: od Tankového praporu ke Koljovi. Praha: Lidové noviny, 1997. 237 s. ISBN 80-7106-251-0.

CHROMÝ, Pavel, ed., JANČÁK, Vít, ed. a MARADA, Miroslav, ed. Geografie na cestách poznání: sborník příspěvků k šedesátinám Ivana Bičíka. V Praze: Univerzita Karlova, 2003. 197 s. ISBN 80-86561-10-0.

LINHART, Jiří, ed. Velký sociologický slovník. Sv. 1, A-O. Vyd. 1. Praha: Karolinum, 1996. 747 s. ISBN 80-7184-164-1

LIPŠANSKÝ, Jan: Český film 1990- 2007 : Sborník kritik, recenzí a úvah, České Budějovice: Nová forma, 2009. 331 s. ISBN 978-80-254-2669-2 brož.

MAJEROVÁ, Věra a ČMEJREK, Jaroslav. Český venkov 2005: rozvoj venkovské společnosti. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, c2005. 163 s. ISBN 80-213-1274-2.

MUSIL, J., Malý sociologický slovník, Nakladatelství Svoboda Praha 1970

PATOČKA, Jiří a HEŘMANOVÁ, Eva. Lokální a regionální kultura v České republice: kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2008. 199 s. ISBN 978-80-7357-347-8.

PERLÍN, Radim a HUPKOVÁ, Martina. Venkovy a venkované: doprovodná publikace k výstavě... Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2010. 11 s., 19 složených l. ISBN 978-80-87147-27-6.

PTÁČEK, Luboš, BILÍK Petr: Panorama českého filmu. 1.vyd. Olomouc: Rubico, 2000. 514 s. ISBN 80-85839-54-7 váz.

SKOPAL, Pavel, ed. Kinematografie a město: studie z dějin lokální filmové kultury. Vyd. 1. V Brně: Masarykova univerzita, 2005. 248 s. ISBN 80-210-3913-2.

SLEPIČKA, Alois. Venkov anebo město: Lidé, sídla, krajina. 1. vyd. Praha: Svoboda, 1981. 367 s.

SZCZEPANIK, Petr, ed. Nová filmová historie: antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury. Vyd. 1. Praha: Herrmann & synové, 2004. 528 s., [12] s. obr. příl. ISBN 80-239-4107-0.

TABERY, Karel, ed. Kinofikace Moravy: Bruntál, Bystřice pod Hostýnem, Bzenec, Havířov, Holešov, Jihlava, Kroměříž, Luhačovice, Nový Jičín, Šumperk, Uherské Hradiště, Zlín. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2004. 148 s. Sborníky. ISBN 80-244-0820-1.

2. Články, studie a absolventské práce

BRUSTMANOVÁ, Jana. Program obnovy venkova a jeho význam pro vybrané obce nebo mikroregiony [online]. 2008 [cit. 2012-04-04]. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/99553/esf_m/>

DANIELIS, Aleš. Česká filmová distribuce po roce 1989. Illuminace, 2007, roč. 19, č. 1

Digitalizace kin. Technická studie. Ministerstvo kultury České republiky. [online] [cit. 17. 2. 2012]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz> >

FIALA, Richard. Česká kinematografie v období let 1989-2005 [online]. Ministerstvo kultury České republiky. [cit. 2012-1-27]. Dostupné z WWW: www.culturenet.cz/res/data/000049.doc

MAČÁK, Jakub. Příspěvek k dějinám Velkého Týnce v letech 1938-2008 [online]. 2008 [cit. 2012-04-05]. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta. Vedoucí práce Jaroslav Vaculík. Dostupné z: <<http://theses.cz/id/4y5tj2/>>.

ŠUBA, Josef. Kulturní a společenský život v novoosídlenecké obci na jižní Moravě. Na příkladu Dolních Dunajovic [online]. 2008 [cit. 2012-04-05]. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Miroslav Válka. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/179197/ff_b/>.

Unie filmových distributorů. Multikina v ČR: technické údaje. [online]. [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <www.ufd.cz/system/files/clanky/multikina2012digitalizaceuprava03042012.xls>.

3. Novinové články

Hányš, R., Jurčová, P., Petrášová, L.: Obecní kina věří v lepší časy. MF DNES, 20. 1. 2001

Smola, D. Šebková, I.: Ivančice ruší letní kino, ta však živoří i jinde. MF DNES, 18. 5. 2001.

4. Internetové zdroje

Česká republika v datech (1989 – 2009). 20. Kultura 20-1. Divadla a kina. [online]. 22. 4. 2011 [cit. 2012-01-12]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/7600564C1A/\\$File/1420112001.pdf](http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/7600564C1A/$File/1420112001.pdf)

Do kina smí plačtivé děti a kojící matky. Slovácký deník. [online] 2. 12. 2011 [cit. 17. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://slovacky.denik.cz/zpravy_region/do-kina-smi-plactive-deti-a-kojici-matky20111202.html>

Hejnice nemají na digitalizaci, tak zkusí štěstí ve sportce. [online]. [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://sazeni.idnes.cz/hejnice-nemaji-na-digitalizaci-kina-tak-zkusi-stesti-ve-sportce-ps1-/sazeni.aspx?c=A120222_1737169_liberec-zpravy_alh>

Kina v obcích mohou pro digitalizaci kombinovat státní dotaci s krajsou či z fondů EU. [online] [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <www.ekopodebrady.cz/e-svet/home/zajimave-clanky/clanky/kina-obcich-mohou-pro-digitalizaci-kombinovat-statni-dotaci-krajskou-ci-z-fondu-eu.html>

Kino volá po digitalizaci, návštěvnost je katastrofální. Českokrumlovský deník [online] [cit. 15. 1. 2012]. Dostupné z WWW: <http://ceskokrumlovsky.denik.cz/zpravy_region/kino-digitalizace-navstevnost20100414.html>

Malá kina potřebují pomoc EU při přechodu na digitální technologie. [online] 22. 11. 2011 [cit. 17. 1. 2012].

Dostupné z WWW:

< <http://www.proculture.cz/cultureinfo/evropska-unie/mala-kina-potrebuji-pomoc-eu-pro-prechod-na-digitalni-technologie-2899.html> >

Podpora jednoplátnových kin pomůže ochránit kulturní diverzitu EU. Tisková zpráva [online]] 28. 9. 2010 [cit. 17. 3. 2012]

Dostupné z WWW:

< http://www.roithova.cz/tiskove_zpravy/1072/>

VANÍČEK, Jakub. Kino jako chameleon. Deník Referendum. [online]. 3. 4. 2011 [cit. 2011-04-12]. Dostupné z:

<<http://www.denikreferendum.cz/clanek/9872-kino-jako-chameleon>>

Venkovská kina stojí před osudovou volbou. Digitalizovat či nikoliv. Olomoucký deník [online] [cit. 17. 1. 2012]. Dostupné z WWW: < <http://www.denik.cz/olomoucky-kraj/venkovska-kina-stoji-pred-osudovou-volbou-digitalizovat-ci-nikoliv-20120313-bdk8.html> >

V Česku po roce 1989 skončilo 1300 kin. Aktuálně.cz [online]. [cit. 10. 1. 2012]. Dostupné z WWW:

<<http://aktualne.centrum.cz/kultura/film/novinky/clanek.phtml?id=698240>>.

V Karlovarském kraji loni rostla návštěvnost kinům s 3D projekcí. Ihned.cz [online]. [cit. 10. 1. 2012]. Dostupné z WWW:

<<http://mam.ihned.cz/c1-40501280-v-karlovarskem-kraji-loni-rostla-navstevnost-kinum-s-3d-projekci>>

<http://www.regionalnirozvoj.cz/index.php/vymezeni.html>

Ministerstvo vnitra ČR:

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/reforma/perlin.pdf>

Kino v Ratiboři: <http://www.ratibor.cz/kino.htm>

Kino Réna Ivančice: <http://www.kinorena.cz>

<http://www.europa-cinemas.org/en>

Bufet kino Kyjov: <http://www.bufetkinokyjov.cz>

Bluegrassová kapela Nočník: <http://www.nocnik.estranky.cz/>

Letní kino Mostkovice: <http://www.letnikino.cz/main.htm>

Ministerstvo kultury ČR: <http://www.mkcr.cz/cz/media-a-audiovize/kinematografie/prechod-na-digitalni-projekce-obrazu-a-zvuku---digitalizace-kin-24759/>

Portál digitální kino: www.digitalnikino.cz

<http://www.proculture.cz/cultureinfo/evropska-unie/mala-kina-potrebuji-pomoc-eu-pro-prechod-na-digitalni-technologie-2899.html>

http://www.roithova.cz/tiskove_zpravy/1072/

5. Prameny

Nešpor, V.: Dějiny Velkého Týnce I., II/1., II/2., III. Strojopis v majetku obecního úřadu ve Velkém Týnci. Nedatováno

Vládní usnesení o předání kina. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci. Číslo oddílu 425.

Rekonstrukce kina ve Velkém Týnci, investiční záměr, OKS Velký Týnec. Číslo oddílu 425. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci.

Stavební povolení k přístavbě kina-uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci. Evidence nemovitostí. Číslo oddílu 425.

Formulář pro vyúčtování fondu kinematografie. Uloženo v kanceláři pana Kolečkáře ve Velkém Týnci. Vzor formuláře dostupný z [www: <http://ufd.cz/clanky/formulare-pro-vyuctovani-fondu-kinematografie-0>](http://ufd.cz/clanky/formulare-pro-vyuctovani-fondu-kinematografie-0)

2. Formulář o vyúčtování fondu kinematografie

v kině je (nebo v dohledné době bude) instalován snímač pro čtení azurové stopy? (zaškrtněte, prosíme): ANO NE

jiné možnosti projekce v kině (zaškrtněte, prosíme): VNS DMD

počet sálů (pláten): 1 počet sedadel: 155

týdenní počet představení: 1

typ diaprolektoru: /

zvukový (zaškrtněte, prosíme): ANO NE

rozměr dia: /

typ kina a typ provozu kina (zaškrtněte, prosíme):

klasické jednosálové - vícenálové - multikino (od 3 až 12 sálů) - kinokavarna

klasické letní kino - putovní kino - autokino

stálý provoz - nepravidelný (příležitostný) provoz - vždy uzavřené (nezavazující) projekce

kinotechnická aprobace platná od: 26.11.2010 do: 26.11.2012 vystavil: Petr Lubomír

dodavatel SW (v případě počítačové pokladny):

smlouva s OSA (zaškrtněte, prosíme): ANO NE

KOMPLETNÍ STATISTICKÉ ÚDAJE za I. čtvrtletí roku 2011

měsíc	počet představení	celkový počet diváků *)	povinnost vůči Fondu kinematografie	hrubá tržba **)
Leden	3	291	291,-	5 019,-
únor	5	286	286,-	9 817,-
Březen	5	247	247,-	7 043,-
CELKEM	13	824	824,-	21 879,-

*) za všechny uskutečněné projekce, např. včetně předst. pro důchodce, školních a dětských představení aj.

***) hrubá tržba - pouze po odečtení příplatku do Fondu kinematografie (tj. včetně DPH a všech příp. dalších daní a poplatků)

3. Vývoj návštěvnosti, tržeb a vstupného v letech 1989-2011

(zdroj: Unie filmových distributorů)

souhrnné celoroční výsledky (za roky 1989 – 2011)					růst (pokles) oproti předchozímu roku			
rok	předst.	Diváků	čisté tržby	prům. vstupné	předst.	diváků	čisté tržby	prům. vstupné
1989	540 592	51 452 520	354 404 326 Kč	6,89 Kč				
1990	494 480	36 361 230	286 212 891 Kč	7,87 Kč	-8,53%	-29,33%	-19,24%	14,28%
1991	362 614	29 897 814	323 186 510 Kč	10,81 Kč	26,67%	-17,78%	12,92%	37,33%
1992	353 295	31 239 352	430 162 970 Kč	13,77 Kč	-2,57%	4,49%	33,10%	27,38%
1993	301 154	21 898 200	432 904 594 Kč	19,77 Kč	14,76%	-29,90%	0,64%	43,57%
1994	248 967	12 870 355	302 851 487 Kč	23,53 Kč	17,33%	-41,23%	-30,04%	19,03%
1995	187 369	9 253 214	254 206 096 Kč	27,47 Kč	24,74%	-28,10%	-16,06%	16,75%
1996	169 570	8 846 030	304 004 622 Kč	34,37 Kč	-9,50%	-4,40%	19,59%	25,09%
1997	168 009	9 815 024	436 960 890 Kč	44,52 Kč	-0,92%	10,95%	43,73%	29,54%
1998	163 796	9 246 676	508 896 857 Kč	55,04 Kč	-2,51%	-5,79%	16,46%	23,62%
1999	181 291	8 370 825	496 062 893 Kč	59,26 Kč	10,68%	-9,47%	-2,52%	7,68%
2000	197 607	8 718 776	593 019 758 Kč	68,02 Kč	9,00%	4,16%	19,55%	14,77%
2001	252 692	10 363 336	817 681 525 Kč	78,90 Kč	27,88%	18,86%	37,88%	16,00%
2002	306 082	10 692 996	946 005 083 Kč	88,47 Kč	21,13%	3,18%	15,69%	12,13%
2003	341 332	12 139 638	1 084 009 955 Kč	89,30 Kč	11,52%	13,53%	14,59%	0,93%
2004	326 646	12 046 139	1 105 869 640 Kč	91,80 Kč	-4,30%	-0,77%	2,02%	2,81%
2005	318 212	9 478 632	854 485 624 Kč	90,15 Kč	-2,58%	-21,31%	-22,73%	-1,80%
2006	345 239	11 508 965	1 043 322 604 Kč	90,65 Kč	8,49%	21,42%	22,10%	0,56%
2007	353 801	12 829 513	1 200 004 225 Kč	93,53 Kč	2,48%	11,47%	15,02%	3,18%
2008	386 319	12 897 046	1 220 237 088 Kč	94,61 Kč	9,19%	0,53%	1,69%	1,15%
2009	403 198	12 469 365	1 251 065 375 Kč	100,33 Kč	4,37%	-3,32%	2,53%	6,04%
2010	399 099	13 536 869	1 497 321 770 Kč	110,61 Kč	-1,02%	8,56%	19,68%	10,25%
2011	408 760	10 789 760	1 209 874 087 Kč	112,13 Kč	2,42%	-20,29%	-19,20%	1,38%

4. Revizní technická zpráva

KINOTECHNIKA PRAHA a.s.

V pověření zastoupena : **Lubomírem PETREM –kinoservis Olomouc**
 Trnkova 19, 779 00 Olomouc, tel. 585 224 331
 mobil 602 784 611, e-mail: kinoservisok@volny.cz

TECHNICKÉ OSVĚDČENÍ

vydané podle platných provozně technických norem a předpisů na stav kinotechnického zařízení a provozovny
 kino **Olomouc** místo **Velký Týnec**
 provozovatel **Obecní úřad, 783 72 Velký Týnec** IČO 00 299 669 reg. číslo kina **726 900**

Na základě technické kontroly byl shledán následující stav promítací techniky a provozovny kina

číslo	popis	typ	specifikace	parametry	hodnocení
1.	promítací stroje	- typ	Meo 5 XB H-1	v.č. 8411 v.č. 8460	1 1
2.	usměrňovače	- typ	KTM 45/95 A kev	v.č. 23818 v.č. 23819	2 2
3.	promítací plocha		PVC Sonora	zvlnění proudu 3,8 % zvlnění proudu 4,1 %	2 2
4.	kvalita promítaného obrazu		vyhovuje		1
5.	zesilovač	typ	SONY	v.č.	2
6.	reproduktorové soustavy	typ	Dexon	v.č.	1
7.	diaprojektor	typ	není	počet 3 + 12 rozměr diap. v mm	1
8.	kvalita reprodukce zvuku v hledišti		vyhovuje		1
9.	ochrana filmové kopie		vyhovuje		1
	převíjecí zařízení	typ	ruční	lepička pásková	
	tresory		600 m	cívky 600 m	
10.	revize el. Normy dle ČSN 33 1500	provedena dne	08/2002		2
11.	hlediště a nástupní prostory		vyhovují		
12.	promítač	jméno	Navrátil Petr	kvalifikace 35 mm NT	č. prom. průk. 2297

S podmínkou odstranění závad, vydává se technické osvědčení k veřejnému předvádění 35 mm filmových kopií na obr. formát 1,37 1,66 1,85 2,35 s optickým záznamem zvuku s platností do **26. 11. 2012**

Odstanění závad bude prokazatelně uvedoměn do **26. 11. 2010** kontrolní technik.

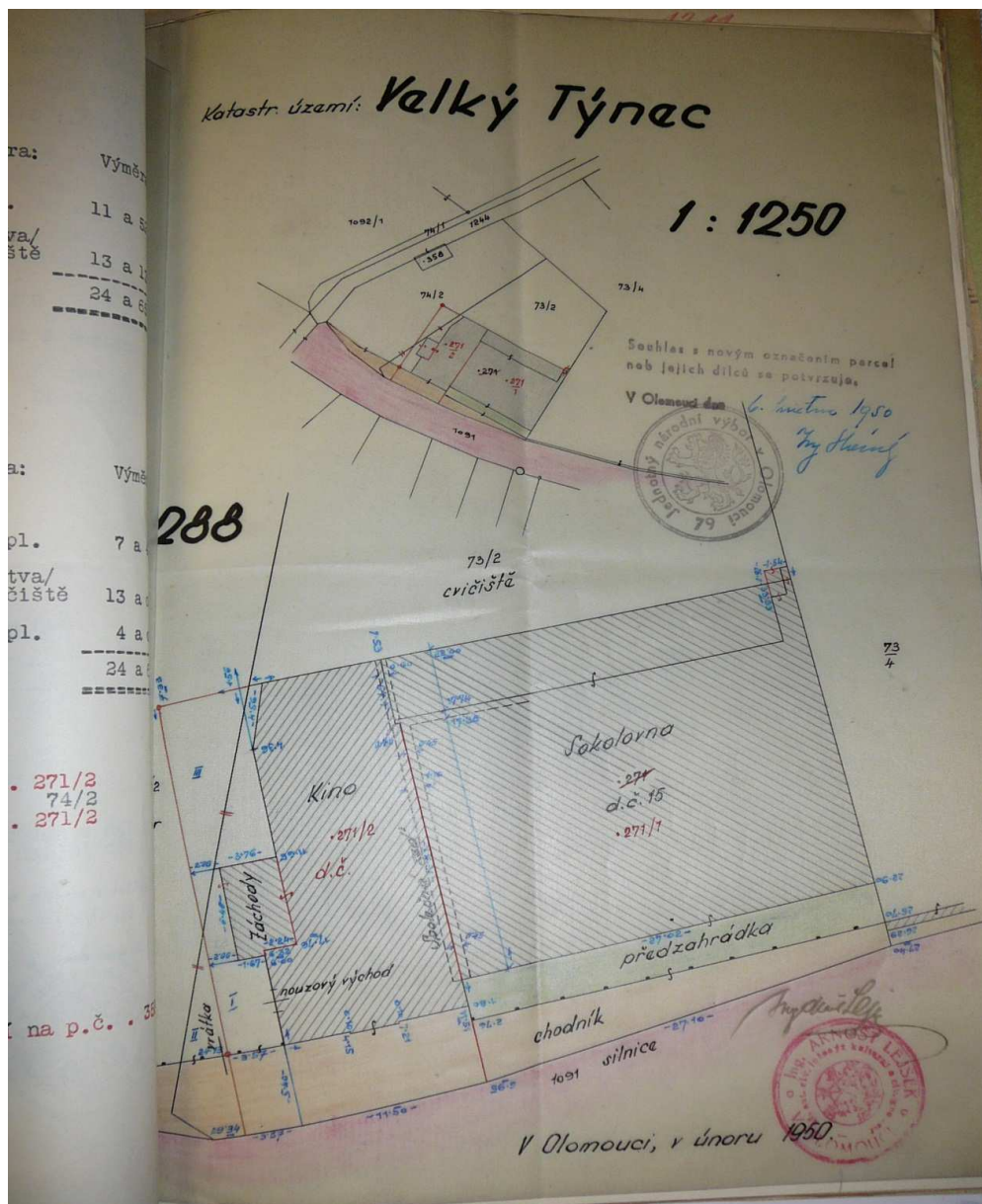
podpis a razítko kontrolní technik

podpis a razítko provozovatel kina

PETR Lubomír
 II. 1. máje 4, 772 00 OLOMOUC
 tel.: 068/ 522 43 31
 kinoservis

5. Rekonstrukce kina: Projektová dokumentace, číslo svazku 5, MNU Velký Týnec. Číslo oddílu 425. Uloženo v archívu na obecním úřadě ve Velkém Týnci.

6. Rekonstrukce kina: Projektová dokumentace, číslo svazku 5,
 MNU Velký Týnec. Číslo oddílu 425. Uloženo v archívu na
 obecním úřadě ve Velkém Týnci.

7. Současná podoba kina ve Velkém Týnci (pohled na přední část)

8. Současná podoba kina ve Velkém Týnci (pohled na boční část včetně nástěnek s nabídkou filmů)

9. Foyer kina (v pravé části pokladna kina)

10. Sál kina

11. Promítací kabina

12. Promítací kabina (pohled na převíjecí stůl)

